

Η Χαραυγή

Ιούλιος – Αύγουστος 2015
ΕΤΟΣ 81ον Αριθμός έκδοσης 4

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το αποστείλετε
σε εμάς μαζί με τη νέα σας
διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ
ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μέρος 2 από 2 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Καμία ανάπαυσις για εκείνους που
πράττουν το κακόν 21

Η Κρίσις του Θεού ενάντια στους
διεφθαρμένους ηγέτες 24

Δικαιοσύνη, αγάπη και
ταπεινοφροσύνη 27

Ο Θεός δείχνει έλεος 30

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

«Αυτό το πράγμα από Εμένα είναι»
34

**The Dawn - Greek Edition
JULY / AUGUST 2015**

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μέρος 2 από τα 2

*«και είπεν, Ωμοσα εις εμαυτόν, λέγει Κύριος...και εν τω
σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της
γής.»*

– Γένεση 22: 16,18 –

Λαμβάνοντας υπόψη μας στο πρώτο μέρος του θέματος αυτού, εξετάσαμε διάφορα γεγονότα που έχουν διαμορφώσει την ιστορία του Ισραήλ. Είδαμε ότι πολλές από αυτές είχαν προλεχθεί με προφητική γλώσσα του Λόγου του Θεού, συμπεριλαμβανομένης της μακράς περιόδου της Διασποράς τους, της αποκατάστασής τους ως έθνος το 1948, καθώς και της σειράς των γεγονότων που αρχίζει το 1914, που οδήγησε σε αυτό το βαρυσήμαντο περιστατικό. Σε αυτό το άρθρο θα εξετάσουμε επιπλέον μαρτυρίες της Αγίας Γραφής σχετικά με το μέλλον του Ισραήλ και τον ρόλο του στο σχέδιο του Θεού. Θα εξετάζουμε επίσης την ένδοξη ελπίδα για όλο τον κόσμο της ανθρωπότητας, που είναι η ειρήνη, η ασφάλεια και η ζωή, που είχαν υποσχεθεί μέσω της δημιουργίας μιας δίκαιας διοίκησης της βασιλείας του Μεσσία. Ας συνεχίσωμεν τότε μας την εξέτασή μας του εν λόγω σημαντικού και επίκαιρου θέματος.

Επαναφερθείς από το ξίφος

Στο 38ο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, υπάρχει ένα περίγραμμα των προϋποθέσεων που είναι να επικρατήσουν στο Ισραήλ που θα συμβούν στο μέλλον. Οι άνθρωποι έχουν περιγραφεί ως όντες εν ειρήνη και κατοικώντας εν ασφαλεία, ή ως «έχοντες επαναφερθεί από το ξίφος.» (εδαφ. 8) Σήμερα έχει αποκτήσει το Ισραήλ ένα μεγάλο μέρος της παρούσης θέσεώς του εν μέσω στρατιωτικών επιχειρήσεων, και εξακολουθεί να εξαρτάται από στρατιωτική δύναμή του για την ασφάλειά του σε αυτόν τον απειλούμενον απο πολέμους κόσμον.

Η προφητεία του Ιεζεκιήλ αποκαλύπτει ότι σε κάποια χρονική στιγμή μετά την επιστροφή του Ισραήλ στην πατρίδα του, ένας επιθετικός στρατός από το «βορρά», υπό την ηγεσία ενός συμβολικού χαρακτήρος που ονομάζεται «Γωγ» εκ της γης του Μαγώγ, κινητοποιεί μια επίθεση εναντίον των Ισραηλιτών, που απειλεί να τους καταστρέψει. Οι προφητείες της Βίβλου αποκαλύπτουν ότι, όταν συμβεί αυτό, θα παρέμβει ο Θεός εξ ονόματος του λαού του και θα τους ελευθερώσει εκ των χειρών των εχθρών αυτών. Η απελευθέρωσις αυτή θα είχε τόσο επισημανθεί και θα είχε γίνει και τόσο πρόδηλη υπο του Κυρίου, που θα οδηγήσει στο να γίνει το όνομά του «γνωστόν στα μάτια πολλών εθνών.» - Ιεζ. 38: 2,14-23

Με αυτή την επίδειξη της προστασίας του Θεού πάνω τους, θα έρθουν να συνειδητοποιήσουν οι Ισραηλίτες ότι η επιστροφή τους εις εκείνην την υπεσχεμένην εις αυτούς γήν θα είχε επιτευχθεί με τις πρόνοιες του Θεού. Ο Κύριος προείπε, "και θέλουσι γνωρίσει τα έθνη, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιος εν

Ισραήλ" (Ιεζεκιήλ. 39: 7) Από αυτό το σημείο και μετά θα κοιτάζουν οι Ισραηλίτες στο Θεό για την κατεύθυνση στις υποθέσεις τους. Επίσης, ο κόσμος γενικά θα ξέρει ότι θα έχει ελευθερώσει ο Θεός τον λαόν του και ότι τον ίδιον κυβερνά ήδη ο Μεσσίας.

Ο ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Όταν ο τελευταίος βασιλιάς του Ισραήλ, ο Σεδεκίας, ανατράπηκε, ο Κύριος είπε: «26 ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Σήκωσον το διάδημα και αφάιρεσον το στέμμα· αυτό δεν θέλει είσθαι τοιούτον· ο ταπεινός θέλει υψωθή και ο υψηλός θέλει ταπεινωθή. 27 Θέλω ανατρέψει, ανατρέψει, ανατρέψει αυτό, και δεν θέλει υπάρχει εωσού έλθη εκείνος, εις ον ανήκει· και εις τούτον θέλω δώσει αυτό.» (Ιεζεκιήλ.21: 26,27) Ο ένας του οποίου το δικαίωμα είναι, είναι ο ίδιος Μεσσίας του Ισραήλ, ο επόμενος που θα καθίσει στο θρόνο του Δαβίδ, μετά την ανατροπή του Σεδεκία.

Ο Ησαΐας προείπε τη γέννηση του Μεσσία και την εξύψωση του ώστε να κυβερνήσει επι του Ισραήλ και του κόσμου. «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Αρχων ειρήνης. Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.» - Ησ. 9: 6,7

Προφητεύοντας περαιτέρω σχετικά με τον Μεσσία, ο Ησαΐας έγραψε: «1 Ιδού, βασιλεύς θέλει βασιλεύσει εν δικαιοσύνη, και άρχοντες θέλουσιν άρχει εν κρίσει ... 16 Τότε κρίσις θέλει κατασκηνώσει εν τη ερήμω και δικαιοσύνη θέλει κατοικήσει εν τη καρποφόρω πεδιάδι ... 18 Και ο λαός μου θέλει κατοικεί ειρηνικήν κατοικίαν και οικήματα ασφαλή και ησύχους τόπους ευπορίας.»

Στη συνέχεια, η απόφαση εκδίδεται κατοικήσει εν τη ερήμω και δικαιοσύνη παραμένουν στο γόνιμο πεδίο. Και το έργο της δικαιοσύνης θα είναι ειρήνη? και το αποτέλεσμα της δικαιοσύνης ησυχία και ασφάλεια για πάντα. Και ο λαός μου θα κατοικήσει σε μια ειρηνική κατοικία, και βέβαιος κατοικίες, και ήσυχα μέρη ανάπαυσης». - Ησ. 32: 1,16-18

ΟΛΟ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Η κατανόησή μας για τις μελλοντικές ευλογίες που πρέπει να απολαμβάνουν το Ισραήλ και ο κόσμος θα υπολειφθούν πολύ της ένδοξης πραγματικότητας που εκτίθεται στην Αγία Γραφή, αν αυτές οι ευλογίες έπρεπε να περιορίζονται σε εκείνους που ζουν κατά το χρόνο ο Μεσσίας επιβάλλει τη διακυβέρνησή του ή σε εκείνους που μπορεί να γεννηθούν από εκείνη τη στιγμή και εμπρός. Οι υποσχέσεις του Θεού έγιναν για όλο το Ισραήλ, για κάθε γενιά των Ισραηλιτών. Περιλαμβάνονται σε αυτές τις υποσχέσεις είναι ο Theodor Herzl, καθώς και οι χιλιάδες των συναδέλφων του Σιωνιστών, οι οποίοι ήλπιζαν και μοχθούσαν για την αποκατάσταση του Ισραήλ για τη γη τους, έστω και αν κοιμούνται πλέον αυτοί εν θανάτω.

Σε όλες τις εκατοντάδες κουρασμένων ετών της Διασποράς των Εβραίων υπήρξαν ένθερμοι, θεοφοβούμενοι Εβραίοι που λαχταρούσαν και προσευχόνταν για την απελευθέρωση του Ισραήλ από τη δουλικότητά του προς τα έθνη των Εθνικών. Το Δυτικό ή Τείχος των Δακρύων στην Ιερουσαλήμ αποτελεί υπόμνηση ζωντανή της απελπισίας με την οποία υπέμεναν οι απαρηγόρητοι Ισραηλίτες τις απογοητεύσεις τους, ενώ περίμεναν την απόδειξη ότι τους αγαπούσε ακόμα ο Θεός και θα τους ελευθερώσει σε εύθετο χρόνο. Ωστόσο, κι αυτοί όλοι έχουν κοιμηθεί στο θάνατο.

Δεν ήταν πάντα ευχάριστο το μερίδιο (παρτίδα) του Ισραήλ, ακόμη και πριν από τη Διασπορά. Υπήρχαν φορές, όταν το έθνος απολαμβάνε ένα βαθμό ευημερίας και ειρήνης, αλλά και άλλες φορές όταν ήταν μάτωνα από τους πολέμους και τις καταπιέσεις. Ωστόσο, οι υποσχέσεις του Θεού για τις μεσσιανικές ευλογίες ήταν επίσης για αυτούς, αν και πέθαναν χωρίς απόδειξη για την εκπλήρωσή τους.

Ο Μωυσής είπε στους Ισραηλίτες των ημερών του, «Προφήτην εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούει». (Δευτ. 18:15) Αυτή είναι άλλη μια υπόσχεση του ερχόμενου Μεσσία, αλλά εκείνοι, για τους οποίους έγιναν, είναι όλοι νεκροί. Ωστόσο, αυτή και άλλες μεσσιανικές προφητείες, θα εκπληρωθούν για αυτούς, καθώς και για κάθε γενιά των Ισραηλιτών, επειδή αυτοί να αναστηθούν από τους νεκρούς.

Υπάρχουν πολλές υποσχέσεις που μας διαβεβαιώνουν για αυτό. Όπως έχει καταγραφεί από τον Ψαλμωδό, σε μια προσευχή τους προς τον Θεό του

Ισραήλ, ο Μωσής είπε: «Επαναφέρεις τον άνθρωπον εις τον χούν· και λέγεις, Επιστρέψατε, υιοί των ανθρώπων». (Ψαλμ. 90: 3) Ο Κύριος είπε στον προφήτη Δανιήλ ότι εκείνοι που «κοιμούνται μέσα στο χώμα της γης θα ξυπνήσουν.» (Δαν. 12: 2) Η αποκατάσταση εις ζωήν για όλους τους Ισραηλίτες είναι υπεσχεμένη στον Ιεζεκιήλ 16:55, και η εξασφάλις ότι τα παιδιά τους θα αφυπνιστούν από το θάνατο έχει καταγραφεί στο βιβλίο του Ιερεμία 31: 15-17.

Όσον αφορά το χρόνο της βασιλείας του Μεσσία, ο προφήτης Ησαΐας έγραψε: «22 Όθεν ο Κύριος ο λυτρώσας τον Αβραάμ ούτω λέγει περί του οίκου Ιακώβ· ο Ιακώβ δεν θέλει πλέον αισχυνθή, και το πρόσωπον αυτού δεν θέλει πλέον ωχριάσει. 23 Αλλ' όταν ίδη τα τέκνα αυτού, το έργον των χειρών μου, εν μέσω αυτού, θέλουσιν αγιάσει το όνομά μου και θέλουσιν αγιάσει τον Άγιον του Ιακώβ και θέλουσι φοβείσθαι τον Θεόν του Ισραήλ. 24 Οι δε πλανώμενοι κατά το πνεύμα θέλουσιν ελθεί εις σύνεσιν, και οι γογγύζοντες θέλουσι μάθει διδασκαλίαν.» - Ησ. 29: 22-24

Όπως όλα τα μέλη της πεσμένης και θνησούσης ανθρωπίνης φυλής, το πρόσωπο του Ιακώβ έγινε χλωμό με την ασθένεια και το γήρας, και πέθανε τελικά. Ωστόσο, σύμφωνα με την προφητεία του Ησαΐα, θα πρέπει να αποκατασταθεί στη ζωή, και θα δει τα "παιδιά" του, κάθε γενιά απο αυτούς, μέχρι την παρούσα στιγμή. Στη συνέχεια, το πρόσωπό του δεν θα γίνει «χλωμό» δεδομένου ότι αυτό θα είναι ο υπεσχεμένος χρόνος της υγείας και της αιώνιας ζωής, καθώς και της ειρήνης και της ασφάλειας για τον Ιακώβ, τους

απογόνους του και για ολόκληρο τον κόσμο της ανθρωπότητας.

Ο ΜΕΛΛΩΝ ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Σε μια άλλη προφητεία σχετικά με τον Μεσσία, ο Ησαΐας προείπε: «Ιδού, βασιλεύς θέλει βασιλεύσει εν δικαιοσύνη, και άρχοντες θέλουσιν άρχει εν κρίσει.» (Ισ. 32: 1) Ο ψαλμωδός προφήτευσε ότι οι «πατέρες» του Ισραήλ θα γίνουν «άρχοντας επί πάσαν την γην».(Ψαλμ. 45:16) Ο Κύριος είπε: «Και θέλω αποκαταστήσει τους κριτάς σου ως το πρότερον και τους συμβούλους σου ως το απ' αρχής μετά ταύτα θέλεις ονομασθή η πόλις της δικαιοσύνης, η πιστή πόλις.» - Ησ. 1:26

Σε αυτή την τελευταία προφητεία, υπενθυμίζονται οι Ισραηλίτες για τους διάφορους τρόπους με τους οποίους τους είχε κυβερνήσει από πάνω ο Θεός. Κατ' αρχάς, υπό την καθοδήγηση του Μωυσή υπήρξαν οι βοηθοί του, οι «σύμβουλοι». Στη συνέχεια, υπήρξε μια περίοδος 450 ετών κατά την οποία είχαν κυβερνηθεί από τους δικαστές. Μετά από αυτό ακολούθησε η εποχή των βασιλέων. Ο Δαβίδ έχει συστήσει τη κυβέρνησή του στην Ιερουσαλήμ, η οποία εξαλαμβάνετο ως πρωτεύουσά τους. Στη μεσσιανική κυβέρνηση θα υπάρχει το αντίστοιχο των συμβούλων και των δικαστών, οι οποίοι θα εκπροσωπούν τον βασιλιά--τον Μεσία. Αυτοί μαζί θα βοηθήσουν εφεξής στη διευκόλυνση του Ισραήλ να καλείται «η πόλη της δικαιοσύνης, η πιστή της πόλης.»

Εκείνοι που θα χρησιμεύσουν ως οι "πρίγκιπες" του Ισραήλ, που αντιπροσωπεύουν τον Μεσσία, θα είναι οι αρχαίοι πιστοί από κάθε γενιά, οι οποίοι αποδείχθηκαν άξιοι αυτής της μεγάλης εμπιστοσύνης

που θα τους δοθεί. Αυτοί που θα ξεχωρίζουν απο αυτούς θα είναι, φυσικά, οι πρώην δίκαιοι ηγέτες και προφήτες τους--οι «πατέρες» τους. Αυτοί θα είναι οι κατεξοχήν αρμόδιοι να εκπροσωπήσουν τον Μεσσία! Ένας από αυτούς ήταν ο μεγάλος νομοθέτης, ο Μωυσής, ο οποίος θυσίασε τη ζωή του στην υπηρεσία του λαού του. Υπήρξε επίσης ο Δανιέλ ο οποίος, ως Εβραϊός αιχμάλωτος στη Βαβυλώνα, υπηρέτησε ως πρωθυπουργός.

Σε ένα τελικό μήνυμα προς τον Δανιήλ, ο Κύριος είπε: "Αλλά συ ύπαγε...και θέλεις αναπαυθή και θέλεις σταθή εν τω κλήρω σου εις το τέλος των ημερών." (Δαν. 12:13) Το «Το τέλος των ημερών» που αναφέρεται εδώ είναι το τέλος της μακράς περιόδου της δίωξης του λαού του Θεού. Αναμφισβήτητα, η υπόσχεση είναι ότι ο Δανιήλ θα επανέλθει στη ζωή και στη συνέχεια θα σταθεί εν τω κλήρω του, ως ένας από τους πρίγκιπες του Ισραήλ στη μεσσιανική κυβέρνηση.

Ο ψαλμωδός προφήτευσε: «8 Ο Θεός βασιλεύει επί τα έθνη· ο Θεός κάθεται επί του θρόνου της αγιότητος αυτού. 9 Οι άρχοντες των λαών συνήχθησαν μετά του λαού του Θεού του Αβραάμ· διότι του Θεού είναι αι ασπίδες της γής· υψώθη σφόδρα.» (Ψαλμ. 47: 8, 9) Διαβάζουμε περαιτέρω σχετικά με τις «ασπίδες» ή την προστασία των ανθρώπων στην Μεσσιανική Βασιλεία: «Δεν θέλουσι κακοποιεί ουδέ φθείρει εν όλω τω αγίω μου όρει· διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν.» - Ισ.11: 9

«Κατά την ημέρα εκείνη,» συνεχίζει ο Ησαΐας, «προς την ρίζαν του Ιεσσαί, ήτις θέλει ίστασθαι σημαία των λαών, προς αυτόν θέλουσι προστρέξει τα έθνη, και

η ανάπαυσις αυτού θέλει εΐσθαι δόξα. Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει βάλει την χείρα αυτού πάλιν δευτέραν φοράν διά να αναλάβη το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει μείνει, από της Ασσυρίας και από της Αιγύπτου και από του Παθρός και από της Αιθιοπίας και από του Ελάμ και από του Σενναάρ και από του Αιμάθ και από των νήσων της θαλάσσης. Και θέλει υψώσει σημαίαν εις τα έθνη, και θέλει συναΐξει τους απερριμμένους του Ισραήλ και συναθροΐσει τους διεσκορπισμένους του Ιούδα από των τεσσάρων γωνιών της γης.» - Ησ. 11: 10-12

Ο αριθμός των Ισραηλιτών τώρα συγκεντρώμενοι στη γη που τους υποσχέθηκε ο Θεός είναι μόνο ένα μικρό μέρος του συνόλου το οποίο θα αποκαταστήθει τελικά ο Θεός. Πράγματι, αποκαλύπτουν οι Γραφές ότι η διακυβέρνηση του Μεσσία πρόκειται να είναι για χίλια χρόνια. Κατά τη διάρκεια εκείνης της εποχής, ακόμη και εκείνοι που είναι τώρα αιχμάλωτοι στο θάνατο πρέπει να αποκατασταθούν στη ζωή, τόσο οι Ισραηλίτες όσο και οι Εθνικοί. Σίγουρα θα είναι ένδοξο το μέλλον του Ισραήλ και του κόσμου--τόσο λαμπερό όσο κι οι υποσχέσεις του Θεού!

ΟΙ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Για τους οπαδούς του Ιησού, η Καινή Διαθήκη είναι μια εξήγηση και μια επιβεβαίωση της Παλαιάς Διαθήκης, της οποίας τα πρώτα πέντε βιβλία της αποτελούν την Τορά των Εβραίων. Η Καινή Διαθήκη παρουσιάζει τον Ιησού ως τον Μεσσία της υπόσχεσης, ο οποίος επρόκειτο να καθΐσει στο θρόνο του Δαβίδ. (Λουκάς 1: 31-33) Ενώ ο Ιησούς πέθανε ως ο Λυτρωτής

του κόσμου, είχε αναστηθεί ο ίδιος εκ των νεκρών υπο της θείας δυνάμεως, επιβεβαιώνοντας ούτω την πίστι μας σε όλες τις υποσχέσεις του Θεού για την αποκατάσταση των νεκρών στη ζωή. - Πράξεις 17:31

Βασικό για κάθε Εβραίο είναι η υπόσχεση του Θεού πουθ είχε κάνει ο ίδιος στον Αβραάμ ότι μέσα από το σπέρμα του «όλες οι οικογένειες της γης» θα ευλογηθούν. (Γεν 12: 3· 22: 15-18) Η Καινή Διαθήκη παρουσιάζει τον Ιησού ως αυτό το υπεσχεμένο «Σπέρμα» της ευλογίας. Ο Παύλος έγραψε: «16 Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελίαι και προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει, Και προς τα σπέρματα, ως περί πολλών, αλλ' ως περί ενός, Και προς το σπέρμα σου, όστις είναι ο Χριστός.» - Γαλ. 3:16

Η Καινή Διαθήκη εξηγεί ότι, αφού παρείχε λύτρωση για τον κόσμο από το θάνατό του, ανεστήθη ο Χριστός από τους νεκρούς και εξυψώθη σε ένα επίπεδο ζωής υψηλότερο από το οτιδήποτε ανθρώπινο, έτσι ώστε τώρα, όπως και οι άγγελοι, και όπως ο μεγάλος Δημιουργός του σύμπαντος, είναι αόρατος αυτός στο ανθρώπινο μάτι. Έτσι, θα είναι ο ισχυρός, αλλ' αόρατος, κυβερνήτης του κόσμου. - Κωλ. 1:15

Γράφοντας προς τους μαθητές του Χριστού, ο Παύλος είπε: «27 επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε. 28 Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι άρσεν και θήλυ· διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού· 29 εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.» - Γαλ. 3: 27-29

Αυτό σημαίνει απλά ότι οι αληθινοί οπαδοί του Ιησού που κάνουν αυτοθυσίες θα ανταμειφθούν με το

προνόμιο της συμμετοχής τους στο πνευματικό βασίλειο του και, μαζί με αυτόν, θα λάβουν μέρος στο έργο της ευλογίας προς όλες τις οικογένειες της γης, όπως είχε υποσχεθεί στον Αβραάμ. Στους Εβραίους 3: 1-6 ο Απόστολος Παύλος εξηγεί ότι ακριβώς όπως ο Μωυσής ήταν πιστός εφ' όλου του «οίκου» του, έτσι υπάρχει άλλος οίκος επι του οποίου είναι πιστός ο Ιησούς, και εκείνοι στο σπίτι του Ιησού είναι κοινωνοί μιας «ουράνιας κλήσης», όπερ σημαίνει ότι θα πρέπει να αποτελούν μέρος αυτοί του αόρατου κυβερνώντος οίκου του Θεού.

Στο 11ο κεφάλαιο της προς Εβραίους επιστολής καλεί περαιτέρω ο Απόστολος Παύλος την προσοχή μας στις δύο αυτές ομάδες. Ονομάζει πολλούς από τους αρχαίους πιστούς και περιγράφει μερικές από τις δοκιμασίες που είχαν υποστεί, ώστε να είναι αντάξιοι μίας «καλύτερης ανάστασης». (εδαφ. 35) Σε αυτό προσθέτει ότι «διότι ο Θεός προέβλεψε καλύτερόν τι περί ημών, διά να μη λάβωσι την τελειότητα χωρίς ημών.» (εδαφ. 40) Έτσι, ενώ οι αρχαίοι πιστοί υπηρέτες του Θεού απέδειξαν πρώτα την αφοσίωσή τους και την αξία τους να υπηρετήσουν στη Μεσσιανική Βασιλεία, θα πρέπει να περιμένουν, ενώ βρίσκονται μέσα στον ύπνο του θανάτου, για την ολοκλήρωση του πνευματικού «σπέρματος» του Αβραάμ, πριν εγερθούν εις τελειότητα ζωής για να αρχίσουν το έργο τους ως «άρχοντας επί πάσαν την γην».

Το επίγειο «σπέρμα» απαρτίζεται σε μεγάλο βαθμό από τους φυσικούς απόγονοι του Αβραάμ, ενώ το πνευματικό σπέρμα θα απαρτίζεται από τους Εβραίους και τους Εθνικούς. Πράγματι, αποκλειστικά πήγε πρώτα

αυτή η ευκαιρία στο λαό του Ισραήλ, και αφού απέρριψε το ίδιο τον Ιησού, είχε επεκταθεί και σε άλλους.

Το κύριο προσόν υποχρεωτικό για όσους θα υπηρετούν υπό οποιαδήποτε ιδιότητα στην μεσσιανική βασιλεία είναι η εγκάρδια αφοσίωσή τους στον Κύριο καικαθώς και η πίστη τους στις αρχές της θείας δικαιοσύνης, για τις οποίες θα ήταν διατεθειμένοι να πεθάνουν εάν κληθεί να το πράξουν. Αυτό ήταν ένα χαρακτηριστικό όλων των Αρχαίων Αντάξιων. Αλήθευε αυτό στην περίπτωση του Ιησού, και είναι αλήθεια και για όλους τους πιστούς ακολούθους του.

Η ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Μπορούμε να κατανοήσουμε σαφώς τις διδασκαλίες της Αγίας Γραφής μόνο λαμβάνοντας υπόψη, και πιστεύοντας στις πολλές υποσχέσεις της σχετικά με την ανάσταση των νεκρών. Αν η πίστη μας είναι σε θέση να πιάσει καλά αυτές τις υποσχέσεις και να πιστέψει πραγματικά σε αυτές, τότε αυτό θα σημαίνει ότι έχει ένα μήνυμα αξιοπιστίας και άνεσης για εμάς η Αγία Γραφή. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα σε σχέση με τις προφητείες της που αφορούν τη σύσταση και το έργο της Μεσσιανικής Βασιλείας.

Το ότι η βασιλεία θα μπορούσε να γίνει πραγματικότητα, ήταν πρώτα απαραίτητο να αναστηθεί ο Ιησούς από τους νεκρούς, γιατί πρόκειται να είναι ο θεός ηγεμόνας σε εκείνη τη βασιλεία. Στη συνέχεια, όπως αποκαλύπτει η Καινή Διαθήκη, όσοι πρέπει να συμμετάσχουν μαζί του στην πνευματική φάση της βασιλείας, πρέπει να αναστηθούν κι αυτοί από τους νεκρούς. Σε κάθε γενεά από την εποχή του Ιησού μέχρι σήμερα, έχουν αποδειχθεί άξιοι μερικοί μιας τέτοιας

υψηλής τιμής. Σχετικά με αυτή την ομάδα διαβάζουμε: «Μακάριος και άγιος ο έχων μέρος στην πρώτη ανάσταση: ... θα είναι ιερείς του Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί του χίλια χρόνια.» - Αποκαλ. 20: 6

Στη συνέχεια, όπως έχουμε ήδη επισημάνει, οι αρχαίοι αντάξιοι, οι οποίοι θα είναι οι ανθρωπίνι εκπρόσωποι του θεϊκού Χριστού, θα πρέπει να αναστηθούν επίσης από τους νεκρούς. Ο Ιησούς έδωσε μαρτυρία σχετικά με αυτούς: «Σας λέγω δε ότι πολλοί θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών και θέλουσι καθήσει μετά του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ εν τη βασιλεία των ουρανών». (Ματθ. 8:11) Ο απολογισμός του Λουκά αυτού προσθέτει, «πάντας τους προφήτας» και εξηγεί πώς «θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών και από βορρά και νότου» οι λαοί και θα καθήσουν ενώπιον αυτών ως εκπαιδευτών τους «εν τη βασιλεία του Θεού.» - Κατα Λουκά 13: 28,29

Η ΤΡΟΠΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Έτσι θα είναι οι ρυθμίσεις της βασιλείας του Μεσσία, στην οποία θα είναι αυτός ο θεϊκά διορισμένος άρχοντας--ο βασιλιάς δηλαδή. Η γενιά των Ισραηλιτών που θα αποκατασταθεί στη γη τους που θα ζουν όταν λάβει χώρα το μεγάλο θαύμα της θείας παρέμβασης για την προστασία τους και οι οποίοι αναγνωρίζουν την κυριαρχία του Χριστού, θα είναι οι πρώτοι που θα λάβουν την ευκαιρία της ευλογίας υπό την ευεργετική διακυβέρνηση αυτών των μεσιανικών ρυθμίσεων της βασιλείας. Εκείνοι που δείχνουν την πίστη τους στο νέο καθεστώς θα συνεργαστούν για την επέκταση των ευλογιών του με το παράδειγμά της υπακοής τους.

Μια προφητεία που αφορούν αυτό έχει ως εξής:
«13 Και καθώς ήσθε κατάρα μεταξύ των εθνών, οίκος Ιούδα και οίκος Ισραήλ, ούτω θέλω σας διασώσει και θέλετε είσθαι ευλογία· μη φοβείσθε· ας ενισχύωνται αι χείρες σας. 14 Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Καθ' ον τρόπον εστοχάσθην να σας τιμωρήσω, ότε οι πατέρες σας με παρώργισαν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν μετενόησα, 15 ούτω πάλιν εβουλεύθην εν ταις ημέραις ταύταις να αγαθοποιήσω την Ιερουσαλήμ και τον οίκον του Ιούδα· μη φοβείσθε. 16 Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους θέλετε κάμει· λαλείτε έκαστος την αλήθειαν προς τον πλησίον αυτού· αλήθειαν και κρίσιν ειρήνης κρίνετε εν ταις πύλαις σας. 17 Και μη βουλευέσθε κακόν εν ταις καρδίαις σας έκαστος κατά του πλησίον αυτού και όρκον ψευδή μη αγαπάτε· διότι πάντα ταύτα είναι εκείνα, τα οποία μισώ, λέγει Κύριος.» - Ζαχ. 8: 13 - 17

Οι θείες αρχές της δικαιοσύνης που εκτίθενται εδώ, που θα πρέπει να τηρούν και να υπακούν οι Ισραηλίτες, προκειμένου να λάβουν τις ευλογίες του Μεσσία, θα πρέπει επίσης να τηρούνται από τους ανθρώπους όλων των εθνών, ώστε να λάβουν, κι αυτοί, τις ευλογίες της βασιλείας. Όσοι το κάνουν θα ευλογηθούν και θα έχουν επίσης το προνόμιο του να συνεργαστούν σε αυτό το μεγάλο έργο της ευλογίας, που θα επεκταθεί τελικά ώστε να περιληφθούν «όλες οι οικογένειες της γης.»

ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Άλλο μια πολύτιμη υπόσχεση της βασιλείας έχει ως εξής: «31 Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ και προς τον οίκον

Ιούδα διαθήκην νέαν· 32 ουχί κατά την διαθήκην, την οποίαν έκαμον προς τους πατέρας αυτών, καθ' ην ημέραν επίασα αυτούς από της χειρός διά να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου· διότι αυτοί παρέβησαν την διαθήκην μου και εγώ απεστράφην αυτούς, λέγει Κύριος· 33 αλλ' αυτή θέλει είσθαι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ· μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος, θέλω θέσει τον νόμον μου εις τα ενδόμυχα αυτών και θέλω γράψει αυτόν εν ταις καρδίαις αυτών· και θέλω είσθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. 34 Και δεν θέλουσι διδάσκει πλέον έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων, Γνωρίσατε τον Κύριον· διότι πάντες ούτοι θέλουσι με γνωρίζει από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών, λέγει Κύριος· διότι θέλω συγχωρήσει την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον». - Ιερ. 31: 31-34

Ένα βασικό στοιχείο αυτής της προφητείας είναι η υπόσχεση που ο Θεός θα γράψει τους νόμους του «εν ταις καρδίαις αυτών» και θα το θέσει «εις τα ενδόμυχα αυτών». Πιστεύουμε ότι αυτό περιγράφει την κατάσταση του ανθρώπου σχετικά με την εικόνα του Θεού. Επομένως, δημιουργήθηκε ο Αδάμ, και η υπόσχεση του Θεού είναι ότι μέσα από τις υπηρεσίες της Μεσσιανικής βασιλείας, πρέπει να αποκατασταθεί ο άνθρωπος σε αυτή την κατάσταση τελειότητας και κοινωνίας με τον Θεό.

Όταν πρωτο-δημιουργήθηκε ο άνθρωπος, του είχε δοθεί εξουσία να ασκεί πάνω στη γη. (Γεν 1: 27,28) Πρέπει να αποκατασταθεί και η εξουσία αυτή. Ο Ιησούς μας διαβεβαίωσε αυτό σε μία από τις παραβολές του. Ο ίδιος απεικόνιζε τους λαούς όλων των εθνών να

κρίνονται, όπου μερικοί απο αυτούς έδειχναν διαθέσεις γιδών, ενώ άλλοι ήταν σαν τα πρόβατα. Σε αυτά τα πρόβατα, θα πει, «Έλθετε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην εις εσάς βασιλείαν από καταβολής κόσμου». - Ματ. 25:34

Μια μελέτη για αυτήν την παραβολή δηλώνει ότι η προϋπόθεση χαρακτήρα αναγκαία για να κληρονομήσει κανείς την αρχική κυριαρχία που έχει δοθεί στον άνθρωπο θα είναι ένα ανιδιοτελές ενδιαφέρον για τους άλλους. Ο εγωισμός του ατόμου αποτελεί μέσα από όλους τους αιώνες της πεσμένης ύπαρξης μια δολοφονική σήψη κατά της ανθρωπότητας. Σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της μεσιανική βασιλείας, θα αντικαταστήσει τον εγωισμό η αγάπη. Στη συνέχεια, το πλήρες νόημα των νόμων που έδωσε ο Θεός στον αρχαίο Ισραήλ μέσω του Μωσή θα αναγνωριστούν και θα γίνουν και δεκτοί ως κανόνες ζωής για όλη την ανθρωπότητα. Ο Μωσής έδωσε το αληθινό νόημα σε εκείνους τους νόμους, λέγοντας: «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη δύναμη σου» και «θα αγαπάς τους γείτονες σου ως σεαυτόν». - Δευτ. 6: 5· Λεβ. 19:18

Με ένα τέτοιο πρότυπο της δικαιοσύνης ως η κατευθυντήρια αρχή στη ζωή όλων των ανθρώπων, που έχουν λυτρωθεί από την προπατορική αμαρτία και αποκατασταθεί στην τελειότητα της ζωής, τι λαμπρός τόπος θα είναι η γη αυτή! Σε αρμονία με τα πρότυπα του Θεού, εκείνοι που αρνούνται να υπακούσουν και να συνεργαστούν αφού θα τους έχει δοθεί επαρκής χρόνος για να ανταποκριθούν θετικά στις ρυθμίσεις της βασιλείας, δεν θα τους επιτραπεί να ζήσουν, διότι θα παραμείνει η ποινή για τις εκ προθέσεως αμαρτίες ο

ΘΑΝΑΤΟΣ. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει τίποτα να χαλάσει την ευτυχία της αποκατασταθείσης ανθρωπίνης φυλής. - Πράξεις 3: 22,23

Ενώ πολλές από τις υπέροχες Μεσσιανικές προφητείες της βασιλείας γίνονται, σε πρώτη φάση, για τους Ισραηλίτες, μας διαβεβαιώνει η Αγία Γραφή ότι θα έχουν επίσης την εκπλήρωσή τους και για τους ανθρώπους όλων των εθνών, γιατί είχε χρησιμοποιηθεί το Ισραήλ από τον Θεό ως ένα πρωτότυπο για τον κόσμο γενικά.

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Όλοι οι προφήτες του Θεού ήταν εύγλωττοι στις προβλέψεις τους για τις ευλογίες που έρχονται και στους Ιουδαίους και τους Εθνικούς μέσω των υπηρεσιών της βασιλείας του Μεσσία. Στην Καινή Διαθήκη ο απόστολος Πέτρος περιγράφει την περίοδο κατά την οποία θα εκπληρωθούν αυτές οι προφητείες ως «εποχή της αποκατάστασης όλων των πραγμάτων», η οποία, προσθέτει, «ο Θεός μίλησε δια στόματος όλων των αγίων προφητών του απο καταβολής του κόσμου». - Πράξεις 3: 20,21

Έτσι, όταν ο Πέτρος συνόπισε το νόημα της ενωμένης προφητικής μαρτυρίας σχετικά με Μεσσιανικές ευλογίες του βασιλείας, απευθυνόταν σε ένα εβραϊκό ακροατήριο, έτσι, πρόσθεσε, «Σεις είσθε υιοί των προφητών και της διαθήκης, την οποίαν έκαμεν ο Θεός προς τους πατέρας ημών, λέγων προς τον Αβραάμ· Και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάσαι αι φυλαί της γης.» (Πράξεις 3:25) Ο Πέτρος εξηγεί εδώ ότι η υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ να ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης πρέπει να

εκπληρωθεί από την «αποκατάσταση» των πάντων. Γνωρίζουμε ότι ο Θεός επιβεβαίωσε την υπόσχεσή του στον πατέρα Αβραάμ από τον όρκο του, και μας λέει ο Πέτρος ότι το επιβεβαίωσε επίσης αυτό και από τη μαρτυρία όλων των αγίων προφητών του.

Η λέξη «αποκατάστασις» σημαίνει «η επαναφορά κάτι στο πρώην του κατάσταση. Το Ελληνικό Λεξικό Thayer προσδιορίζει την λέξη που χρησιμοποίησε ο Πέτρος σε αυτό το εδάφιο της Αγίας Γραφής ως «η αποκατάστασις της άριστης καταστάσεως κάτι εν ήν εβρίσκετο πριν από την πτώσιν του.» Υπο το πρίσμα αυτό, βλέπουμε ότι το πιο σημαντικό πράγμα που πρέπει να αποκατασταθεί στους ανθρώπους είναι η ζωή. Επειδή έχουν παραβιάσει τους θεϊκούς νόμους, οι πρώτοι μας γονείς έχασαν το προνόμιο να ζούν για πάντα, και τα παιδιά τους γεννήθηκαν ατελή και πέθαιναν και πεθαίνουν. Η αμαρτία και ο θάνατος συνέχισαν να βασιλεύουν πάνω στη γη από τότε, προκαλώντας ανείπωτο πόνο και βάσανα στους ανθρώπους όλων των εθνών.

Ο προφήτης Δαβίδ έγραψε για την αυτήν τη μακρά περίοδο της ανθρώπινης δυστυχίας, χαρακτηρίζοντάς το ως μια νυχτερινή κλάματος. Ομως, ως προφήτης του Θεού, ο Δαβίδ πρόσθεσε τα καλά νέα ότι «η χαρά έρχεται το πρωί.» (Ψαλμ. 30: 5) Με άλλα λόγια, το σαράκι της αμαρτίας και του θανάτου δεν πρέπει να παραμείνουν για πάντα. Όπως ανέφερε ο Ιησούς σχετικά με το μεγάλο σκοπό του ερχομού του στη γη: «10 Διότι ο Υιός του ανθρώπου ήλθε να ζητήσει και να σώση το απολωλός»--μιλάμε για την τελειότητα της ανθρώπισης ζωής η οποία απολέσθη λόγω της αμαρτίας. (Λουκάς 19:10) Αυτή είναι η ουσία της

αποκατάστασης του σκοπού της περιόδου για την οποία μιλούσε ο Πέτρος.

Ο Ησαΐας, άλλος ένας από τους άγιους προφήτες του Θεού, περιγράφει το μελλοντικό αιώνα της αποκατάστασης ως ημέρα κατά την οποία δεν θα λείπει πλέον ο κάθε κάτοικος του πλανήτη «Είμαι άρρωστος». (Ισ. 33:24) Επίσης, ο ίδιος έγραψε ότι θα ανοίξουν στη συνέχεια τα μάτια των τυφλών και θα ξεβουλώσουν τα αυτιά των κωφών. (Ισ. 35: 5) Επιπλέον, είχε προφητέψει ότι οι άνθρωποι θα «χτίσουν σπίτια, και κατοικήσουν σε αυτό» και «θα φυτέψουν αμπέλια και θα φάνε απο τους καρπούς αυτών». - Ισ.65: 21,22

Πραγματικά, το μέλλον του Ισραήλ και ο κόσμος είναι λαμπρό. Η γη θα «γεμίσει από τη γνώση της δόξας του Κυρίου.» (Χαμπ. 2:14) Δεν θα υπάρξουν πια πολέμοι, ούτε φόβοι για τους ίδιους. Όλοι θα είναι οικονομικά και πολιτιστικά ασφαλείς, όπως συμβολίζεται στην προφητεία όπου ο καθένας θα διαβιεί κάτω από το δικό του «Αμπέλι και κάτω από τη δική του συκιά.» - Μιχαίας 4: 1-4

Το απόλυτο και ένδοξο αποτέλεσμα της διακυβέρνησης της παγκόσμιας κυβέρνησης θα είναι η ειρήνη μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου, και μεταξύ των ανθρώπων της γης, με τους δίκαιους νόμους του Δημιουργού να είναι σεβαστοί και να τηρούνται από όλη την ανθρωπότητα. Ο προφήτης Δαβίδ εύγλωττα προείπε αυτό. Σας παραθέτω αυτά που είπε: «11 Αλήθεια εκ της γης θέλει αναβλαστήσει· και δικαιοσύνη εξ ουρανού θέλει κύψει. 12 Ο Κύριος βεβαίως θέλει δώσει το αγαθόν· και η γη ημών θέλει δώσει τον καρπόν αυτής. 13 Δικαιοσύνη έμπροσθεν αυτού θέλει προπορεύεσθαι,

και θέλει βάλει αυτήν εις την οδόν των διαβημάτων αυτού.» - Ψαλμ. 85: 11-13

* * *

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Μάθημα Πρώτο

Καμία ανάπαυσις για εκείνους που πράττουν το κακόν

Εδάφια κλειδιά: «Ω συ, ο καλούμενος οίκος Ιακώβ, εσμικρόνθη το πνεύμα του Κυρίου; είναι τοιαύτα τα επιτηδεύματα αυτού; οι λόγοι μου δεν κάμνουσι καλόν εις τον ορθώς περιπατούντα.» - Μιχαίας 2: 7

Επιλεγμένα εδάφια: Μιχαίας 2:4-11

Τα λόγια του μαθήματός μας χρησιμεύσουν ως μομφή προς το έθνος του Ισραήλ, που αναφέρεται εδώ ως το «σπίτι του Ιακώβ», γιατί δεν συμπεριφερόταν με τρόπο που να αξίζει το ίδιο να ονομάζονται «ο λαός του Θεού». Μέρος των κακων τους τρόπων περιλαμβανόταν μια παράβαση ενάντια στους νόμους για την προστασία

της ακίνητης περιουσίας καθώς και της κληρονομικότητας του κάθε ανθρώπου. (Λεβ 25:23-28) Ανέπτυσαν σχέδια να λάβουν τις ιδιοκτησίες των ανθρώπων με τη βία, καταστρέφοντας τις κληρονομίες των οικογενειών τους, καθώς και καταπιέζοντάς τούς. - Μιχ. 2: 2,9

Στο εδάφιο κλειδί μας, αποδοκιμάζει πικρά ο Μιχαίας τις ενέργειές τους και αμφισβητεί τη θέση τους την καθ'εαυτή ενώπιον του Θεού. Τους ρωτάει αν αναγνωρίζουν το ότι το πνεύμα του Θεού «εσμικρύνθη» ή «βραχύ» και «ανυπόμενο.» Επίσης, ερωτά ως προς το αν καταλαβαίνουν ότι θα τους έκαμνε «καλόν» εάν περπατούσαν «ορθώς», αλλά δεν έπρατταν ούτω. Ο Θεός είχε καλλιεργήσει το Ισραήλ ως το πρωτότοκο γιο του, αλλά θεώρησε απαραίτητο να απονέμει δίκαιη τιμωρία εις αυτούς εξαιτίας της απιστίας τους. Αυτοί, από την άλλη πλευρά, πίστευαν ανόητα ότι θα μπορούσαν να συνεχίσουν να διεκδικούν την ευλογία του Κυρίου, ανεξαρτήτως της διαγωγής τους. Όμως, η δικαιοσύνη του Θεού δεν θα μπορούσε να συμβιβαστεί ή να αποδυναμωθεί. Ο ψαλμωδός λέει, «εις τους αιώνες των αιώνων, σύ είσαι ο Θεός.»(Ψαλ. 90: 2) Οι αρετές και τα χαρακτηριστικά του είναι αμετάβλητα.

Παρά το γεγονός ότι είναι αμετάβλητος στους τρόπους του ο Θεός, δεν ήταν τόσο έτσι και με τον εκλέκτο λαό του. Το Ισραήλ, το οποίο είχε υποσχεθεί να υπακούει στις εντολές του Θεού, αυτές τις εντολές τις παραβίαζε απροκάλυπτα με τρόπους πολλούς. Επιπλέον, στη συνέχεια απέτυχε να ακούσει τα μηνύματα της διόρθωσης και επίπληξης του Θεού που εδίδοντο μέσω των προφητών του, λέγοντάς τους να σταματήσουν να ομιλούν. Για παράδειγμα, ο Θεός

έδωσε εντολή εις τον Αμώς «Υπαγε και προφήτευσον εις τον λαόν μου τον Ισραήλ.» Όταν το έκανε αυτό, η απάντηση που είσπραξε απο αυτούς ήταν «Μη προφήτευε κατά του Ισραήλ και μη στάλαζε λόγον κατά του οίκου Ισαάκ.» (Αμώς 7:15,16) Το Ισραήλ, όχι ο Θεός, άλλαξε, και τις υποσχέσεις του δεν μπορούσε πλέον να διεκδικεί δικαίως υπ' αυτού. Ανήκουν μόνο σε εκείνους που περπατούν σε ακακία.

Ο Θεός επιθυμεί πραγματικά να περπατάει ο λαός του, σε όλες τις ηλικίες, σύμφωνα με τις εντολές του. «Διότι εγώ γνωρίζω τας βουλάς τας οποίας βουλεύομαι περί υμών, λέγει Κύριος, βουλάς ειρήνης και ουχί κακού, διά να δώσω εις υμάς το προσδοκώμενον τέλος.» (Ιερ. 29:11) Μας υπενθυμίζεται, επίσης, ότι στον Ψαλμό 84:11, «11 Διότι ήλιος και ασπίς είναι Κύριος ο Θεός· χάριν και δόξαν θέλει δώσει ο Κύριος· δεν θέλει στερήσει ουδενός αγαθού τους περιπατούντας εν ακακία.» Αντιλαμβανόμαστε ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας θέλει τα παιδιά του να είναι πιστά σε αυτόν. Θα λάμψει επάνω στην οδό εκείνων που πιστεύουν σ' Αυτόν, και θα φωτίσει τις καρδιές, τα μυαλά και τις δράσεις τους. Θα βοηθήσει όσους επιθυμούν να τον υπηρετούν κάνοντάς τους να έχουν επίγνωση του μεγαλείου και της τελειότητός του. «Ο Κύριος είναι καλός, ένα οχυρό στην ημέρα της συμφοράς· και γνωρίζει αυτός όσους βάζουν την εμπιστοσύνη τους σε αυτόν.» «Θαρρείτε επί τον Κύριον πάντοτε· διότι εν Κυρίω τω Θεώ είναι αιώνιος δύναμις.» - Ναχ. 1:7, Ησ.26: 4

Επιστρέφοντας και πάλι στο κεφάλαιο 2 του Μιχαία, το εδάφιο 10 αναφέρει: «Σηκώθητε και αναχωρήσατε, διότι αυτή δεν είναι η ανάπαυσίς σας».

Με αυτά τα λόγια, ο Θεός επισημαίνει, μέσω του προφήτη, στο Ισραήλ ότι δεν είναι πλέον άξιο να μένει στην παρουσία του. Ως εκ τούτου, δεν μπορούν πλέον να βρουν ανάπαυση σε αυτόν, γιατί η εν λόγω ανάπαυσις είναι μόνο για εκείνους που προσπαθούν να τον υπηρετούν πιστά, και οι οποίοι παύουν «από τα δικά τους έργα.» (Εβρ.4:5,6,9,10) Στη διάταξη των σχεδίων του Θεού, αποτελεί το Ισραήλ μια εικόνα ολόκληρου του κόσμου της ανθρωπότητας. Στην ερχόμενη βασιλεία της δικαιοσύνης και ειρήνης του Χριστού, ο καθένας που συνεχίζει να υπηρετεί το κακό και να παρακούει εσκεμμένα τον Θεό, θα πρέπει να αφαιρεθεί από την παρουσία του. Εκείνοι που τον υπηρετούν και βαδίζουν ορθώς, σύμφωνα με τις ίδιες ορθές ρυθμίσεις, θα ευλογηθούν με την αιώνια ζωή.

Μάθημα Δύο

Η Κρίσις του Θεού ενάντια στους διεφθαρμένους ηγέτες

Εδάφιο κλειδί: «Αλλ' εγώ βεβαίως είμαι πλήρης δυνάμεως διά του πνεύματος του Κυρίου και κρίσεως και ισχύος, διά να απαγγείλω εις τον Ιακώβ την παράβασιν αυτού και εις τον Ισραήλ την αμαρτίαν αυτού.» - Μιχαίας 3:8

Επιλεγμένα εδάφια: Μιχαίας 3:5-12

Όπως και στο προηγούμενο μάθημά μας, αυτές οι λέξεις απευθύνονται στο έθνος του Ισραήλ από τον Μιχαία τον προφήτη, του οποίου το όνομα σημαίνει: "Ποιος είναι σαν το Θεό;". Ο προφήτευσε κατά το δεύτερο μισό του 8ο αιώνα π.Χ., όπως ο Ησαΐας. Οι δραστηριότητες του Μιχαία, όπως και του Ησαΐα, ήταν κατά κύριο λόγο στο βασίλειο των δύο φυλών του Ισραήλ του Ιούδα. Θεωρήθηκαν δύο από τους μεγαλύτερους προφήτες του Ιούδα.

Τόσο ο Μιχαίας και ο Ησαΐας ζήλο υποστήριξαν τις προσπάθειες του βασιλιά Εζεκία να πραγματοποιήσει μια αναμόρφωση λόγω των δεινών που είχαν διαπραχθεί από τον πατέρα του, βασιλιά Άχαζ. Κατά τη διάρκεια του βασιλείου του κακού του, διέφθειρε ο Αχάζ το ναό στην Ιερουσαλήμ, διατάζοντας να κτιστεί ένα θυσιαστήριο το οποίο διαμορφώθηκε με το πρότυπο που είδε ο ίδιος στη Δαμασκό, την πρωτεύουσα της Ασσυρίας. Έκανε, επίσης, άλλες αλλαγές στα έπιπλα Ναού που δεν είχαν εγκριθεί από το Θεό, και τελικά «έκλεισε τις θύρες του οίκου του Κυρίου» τελείως. - Α' Βασιλείς 16· Β' Χρον. 28

Τέτοια ήταν η κατάσταση που ευρήκε ο Εζεκίας όταν έγινε βασιλιάς του Ιούδα. "Έκανε αυτό που ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου." (Β' Χρον. 29: 2) Κατά τον πρώτο μήνα της βασιλείας του, διέταξε ο Εζεκίας να επισκευαστούν και να αρχίσουν να επαναλειτουργούν οι πόρτες του ναού. Μάζεψε επίσης τους ιερείς και τους Λευίτες και τους έδωσε εντολή να καθαρίσουν το Ναό και «βγάλουν την ακαθαρσία εκ του ιερού χώρου», έτσι ώστε να μπορέσει να είναι και πάλι κατάλληλος για τη λατρεία. (εδαφ. 3-5) Ο στόχος του ήταν να αποκατασταθεί οι παλαιοί τρόποι λατρείας και

σεβασμού προς τον Θεό. (εδαφ. 20-36) Ο Μιχαίας ενθάρρυνε τις προσπάθειες του βασιλιά για την πραγματοποίηση αυτών των αλλαγών και για τη μεταρρύθμιση και των καρδιών των ανθρώπων.

Στο Μιχαίας 3:9,11,12 διαβάζουμε αυτά τα λόγια: «9 Ακούσατε λοιπόν τούτο, αρχηγοί του οίκου Ιακώβ και άρχοντες του οίκου Ισραήλ, οι βδελυττόμενοι την κρίσιν και διαστρέφοντες πάσαν ευθύτητα, ... 11 Οι άρχοντες αυτής κρίνουσι με δώρα και οι ιερείς αυτής διδάσκουσιν επί μισθώ και οι προφήται αυτής μαντεύουσιν επί αργυρίω και επαναπαύονται επί τον Κύριον, λέγοντες, Δεν είναι ο Κύριος εν μέσω ημών; κακόν δεν θέλει ελθεί εφ' ημάς. 12 Διά τούτο η Σιών εξ αιτίας σας θέλει αροτριασθή ως αγρός, και η Ιερουσαλήμ θέλει γείνει σωροί λίθων, και το όρος του οίκου ως υψηλοί τόποι δρυμού.»

Οι ηγέτες του λαού ήξερε τι ήταν σωστό, αλλά έκαναν κατάχρηση των αρμοδιοτήτων τους, χρησιμοποιώντας τη θέση τους για να γεμίσουν τις τσέπες τις δικές τους και να διευρύνουν τα εδάφη τα δικά τους. (Μιχ. 2:1-9· 3:1-3) Με αυτόν τον τρόπο έγιναν καταπιεστές του λαού, αντί να ενεργούν ως κηδεμόνες τους. Δεδομένου ότι δυνάμωναν όλο και περισσότερο σε υποταγή ο ένας με τον άλλο, επινόησαν ένα σύστημα οργανωμένης παραβιάσεως των νόμων του Θεού. «Εις το να κακοποιώσιν ετοιμάζουσι τας χείρας αυτών ο άρχων απαιτεί και ο κριτής κρίνει επί μισθώ· και ο μεγάλος προφέρει την πονηράν αυτού επιθυμίαν, την οποίαν συμπεριστρεφόμενοι εκπληρούσιν.» - Μιχαίας 7:3

Ως αποτέλεσμα όλων των κακών που είχαν λάβει χώρα στον Ιούδα, διακήρυξε ο Θεός αυτά τα λόγια

μέσω του υπηρέτη του, Μιχαία: «6 Διά τούτο νυξ θέλει είσθαι εις εσάς αντί οράσεως και σκότος εις εσάς αντί μαντείας· και ο ήλιος θέλει δύσει επί τους προφήτας και η ημέρα θέλει συσκοτάσει επ' αυτούς. 7 Τότε θέλουσι καταισχυνηθή οι βλέποντες και θέλουσιν εντραπή οι μάντιες· και θέλουσι σκεπάσει τα χείλη αυτών πάντες ούτοι, διότι δεν είναι απόκρισις Θεού.» - Μιχ. 3:6,7

Η επιθυμία του Θεού για τον Ισραήλ, και για τον λαό του όλων των ηλικιών, είναι να τον εξυπηρετούν πέρα από την απλή εξωτερική εμφάνιση και τις θρησκευτικές τελετές--τουτέστι με την αγιότητα της καρδιάς. Χωρίς αυτό, αξία δεν έχει στα μάτια του Θεού οποιαδήποτε προσφορά ή υπηρεσία προς τον Ίδιον. - Α΄ Σαμ. 12: 20,24· Παρ. 4:23· Είναι ένα. 1:11· Μιχ. 6:6-8

Μάθημα Τρία

Δικαιοσύνη, αγάπη και ταπεινοφροσύνη

Εδάφιο κλειδί: «Αυτός σοι έδειξεν, άνθρωπε, τι το καλόν και τι ζητεί ο Κύριος παρά σου, ειμή να πράττης το δίκαιον και να αγαπάς έλεος και να περιπατής ταπεινός μετά του Θεού σου.»

- Μιχαίας 6:8

Επιλεγμένα εδάφια: Μιχαίας 6:3-8

Όπως διαβάζουμε τις λέξεις του εδαφίου μας κλειδιού, θα πρέπει να φέρει στο μυαλό μας μια άμεση συνειδητοποίηση του γεγονότος ότι αναφέρονται σε απαιτήσεις που έχουν δοθεί απ' ευθείας από τον Επουράνιο μας Πατέρα. Ως εκ τούτου, η σημασία τους θα πρέπει να είναι υψίστης σημασίας για την ανάπτυξη του χριστιανικού χαρακτήρος. Αυτά είναι θεία πρότυπα, και πρέπει συνεχώς να θυμόμαστε ότι οι νόμοι του Θεού είναι άγιοι, δίκαιοι και αγαθοί.

Ο Θεός, μέσω του προφήτη Μιχαία, μας διδάσκει να "πράττουμε δίκαια." Αυτό σημαίνει να πράττουμε "σωστά", εφαρμόζοντας τις αρχές της δικαιοσύνης και της δικαίωσης στα λόγια και τη συμπεριφορά μας. Για να λειτουργούν αυτά με τον τρόπο που επιθυμεί ο Θεός, θα πρέπει πρώτα να ενσωματωθούν στις καρδιές μας. Μόνο τότε μπορούν να εφαρμοστούν σωστά στις πράξεις μας. - Ψαλμ. 19:14

«Το να αγαπάει έλεος» κάποιος, είναι άλλη μια απαίτηση για τον ίδιο αν θέλει να ευχαριστεί τον Θεό. Είναι τόσο μεγάλης σημασίας ότι ο Ιησούς είπε, «Μακάριοι οι ελεήμονες, διότι αυτοί θα λάβουν έλεος.» (Ματθ. 5: 7) Με άλλα λόγια, αν περιμένουμε να πάρουμε έλεος, όταν αποτύχουμε, θα πρέπει να παρουσιάζουμε εμείς την ίδια ποιότητα του χαρακτήρα απέναντι στους άλλους. Αν εμπλουτιστούμε με το χαρακτήρα του Χριστού και επιδιώκουμε συνεχώς να ακολουθούμε το παράδειγμά του, θα συνειδητοποιήσουμε μετά τη μεγάλη σημασία του να είμαστε οι ίδιοι ελεήμονες, τρυφεροί, ευγενικοί, και διακριτικοί προς όλους, κάνοντας "καλόν προς όλους

τους ανθρώπους, ειδικά σ' αυτούς που είναι του οίκου της πίστεως» - Γαλ. 6:10

Το να «αγαπάμε το έλεος», σημαίνει ότι εμείς χαιρόμαστε που εκφράζουμε αυτήν την αρετή σε άλλους. Ένα τέτοιο υψηλό επίπεδο του χαρακτήρα, καθώς αυτό δεν γίνεται εύκολα. Απαιτεί να συμμετέχουμε σε ένα πόλεμο εναντίον της πεσμένης μας σάρκας και των τάσεών της να είναι σκληρή και απάνθρωπη παρά γεμάτη με αγάπη και έλεος. Η επιτυχία σε αυτή τη μάχη θα αφορά τους "λογισμούς και παν ύψωμα επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού..." - Β Κορ. 10:5

Στο ανωτέρω εδάφιο, αναφέρει ο Παύλος ότι «ο αγώνας της πίστεως μας» περιλαμβάνει ρίχνοντας κάτω "παν ύψωμα επαιρόμενον". Αυτό επισημαίνει την τρίτη απαίτηση του εδαφίου μας, το να περπατούμε «ταπεινά με το Θεό» μας. Δεν μπορούμε να περιμένουμε να «πράττουμε δίκαια» και να «αγαπάμε το έλεος» κατά τρόπο απολύτως αρεστό στον Κύριο, εκτός εάν οι εν λόγω προσπάθειες βασίζονται στην θεμελιώδη αρχή της ταπεινοφροσύνης. Ο Απόστολος Πέτρος μας λέει: "ενδύθητε την ταπεινοφροσύνην· διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν." - Α Πετ. 5:5

Καθώς προσπαθούμε να αναπτύξωμεν σωστώσ μια δίκαιη καρδιά, έναν στοργικό και εύσπλαγχο χαρακτήρα, και έχουμε αυτά «ενδεδυμένα» ("ντυμένα") ανά πάσα στιγμή με ταπεινότητα, θα πρέπει να ασκούμεν την εμπιστοσύνη μας στον Κύριο να κατευθύνονται οι εμπειρίες μας με έναν τρόπο που θα φέρει ολοκλήρωση σε αυτά ζωτικής σημασίας

χαρακτηριστικά. Θα πρέπει επίσης να χρησιμοποιούμε τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος του Θεού για να μας βοηθάει και να μας καθοδηγεί σε αυτές τις προσπάθειες. Ως ακόλουθοι του Χριστού, καλούμεθα εις υιοθεσίαν με τον Θεό διότι μας εδόθηκε η ευκαιρία να αλλάξουμε την κατάσταση της καρδιάς, του μυαλού, της ομιλίας και των δράσεών μας προς αυτά τα γνωρίσματα του χαρακτήρος που έχουν προσδιοριστεί εδώ σε τούτο μάθημα. Μπορούμε να συνοψίσουμε αυτό που απαιτεί από μας ο Θεός με αυτά τα λόγια του Κυρίου: «37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. 38 Αύτη είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. 39 Δευτέρα δε ομοία αυτής· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν.» - Ματθ. 22:37-39

Μάθημα Τέσσερα

Ο Θεός δείχνει έλεος

Εδάφιο κλειδί: «Τις Θεός όμοιός σου, συγχωρών ανομίαν και παραβλέπων την παράβασιν του υπολοίπου της κληρονομίας αυτού; δεν φυλάττει την οργήν αυτού διαπαντός, διότι αυτός αρέσκεται εις το έλεος.» - Μιχαίας 7:18

Επιλεγμένο εδάφιο: Μιχαίας 7:14-20

Κατά την εξέταση των λέξεών που περιέχονται στο εδάφιο κλειδί μας, θα πρέπει να

συνειδητοποιήσουμε γρήγορα ότι δεν υπάρχει ον στο σύμπαν μεγαλύτερο και πιο τρυφερό και ελεήμον από τον αληθινό και ζωντανό Θεό. Έχουν δοθεί εις τον Ουράνιον Πατέρα μας πολλά ονόματα και τίτλοι στις Γραφές, όπως «ο Θεός του Αβραάμ, και ο Θεός του Ισαάκ, και ο Θεός του Ιακώβ» και η πηγή του «κάθε καλού και τέλειου δώρου." (Ματθ. 22:32· James 1:17) Είναι ο συγγραφεύς του τι έχει αναφερθεί ως «το Θείο Σχέδιον των Αιώνων», «ο αιώνιος σκοπός» του Θεού. - Εφ. 3:11

Ένας από τους γραμματείς, στον οποίο μίλησε ο Ιησούς, όπως έχει καταγραφεί στον Μάρκο 12, ανταποκρίθηκε αφού άκουσε για την εντολή του Επουράνιου Πατρός να τον αγαπάμε άκρως: «Και είπε προς αυτόν ο γραμματεύς· Καλώς, Διδάσκαλε, αληθώς είπας ότι είναι εις Θεός, και δεν είναι άλλος εκτός αυτού· και το να αγαπά τις αυτόν εξ όλης της καρδιάς και εξ όλης της συνέσεως και εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της δυνάμεως, και το να αγαπά τον πλησίον ως εαυτόν, είναι πλειότερον πάντων των ολοκαυτωμάτων και των θυσιών. » (εδάφ. 32,33) Πράγματι, κανένας θεός της φαντασίας του ανθρώπου μπορεί να συγκριθεί με Εκείνον υπέρτατον Θεόν της αγάπης, της συμπόνιας, του ελέους, της σοφίας, της δυνάμεως και της δικαιοσύνης.

Όταν οι πρώτοι μας γονείς είχαν πέσει από την τελειότητά τους στον Κήπο της Εδέμ, η ποινή για την ανυπακοή τους προς τον Θεόν δίκαια ήταν. Εκ των προτέρων τους είχε ενημερώσει σαφώς για την συγκρεκριμένη εντολή του, καθώς και για την ποινή για ανυπακοή. (Γεν 2:17· 3:17-19) Ωστόσο, με τη μεγάλη αγάπη και το έλεος του, έδωσε ο Θεός έναν τρόπο

απελευθέρωσης (απαλλάγής) από την ποινή της αμαρτίας και του θανάτου, που είχε έρθει επάνε στον Αδάμ και την Εύα και όλους τους απογόνους τους. Παρέχοντας μια υπόσχεση αμέσως μετά την πρώτη των γονέων μας, είπε ο Θεός ότι, σε εύθετο χρόνο, το σπέρμα, ή απογόνος της γυναίκας θα μωλωπίσει το κεφάλι του όφεως. - Γεν. 3:15

Πολλούς αιώνες αργότερα, κατά την πρώτη έλευση του, έκανε ο Ιησούς γνωστό με σαφήνεια ακριβώς αυτό που εννοούσε ο Θεός με αυτή την αόριστη υπόσχεση τόσο πολύ καιρό πριν, λέγοντας, «16 Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. 17 Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού.» (Κατα Ιωάν. 3:16,17) Μέσω του δώρου του μονογενή Υιού Του, Ιησού, - «εμφανίστηκε η καλοσύνη και η αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο». - Προς Τίτον 3:4

Προσέξτε αυτά τα λόγια από τον ψαλμωδό σχετικά με το έλεος του Θεού: «17 Το δε έλεος του Κυρίου είναι από του αιώνος και έως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν· και η δικαιοσύνη αυτού επί τους υιούς των υιών.» « Θέλω σε επαινέσει, Κύριε, μεταξύ λαών, και θέλω ψαλμωδεί εις σε μεταξύ εθνών· διότι εμεγαλύνθη έως των ουρανών το έλεός σου και έως των νεφελών η αλήθειά σου.» (Ψαλμ. 103:17-108:3,4) Αυτά τα εδάφια δείχνουν ότι έχουμε επίσης την ευθύνη προκειμένου να λάβουμε τα πλήρη οφέλη από το έλεος του Θεού. Πρέπει να τον φοβούμεθα ή να τον σεβόμεθα και θα πρέπει να δείχνουμε τον έπαινο της

δόξης του Θεού μπροστά σε εκείνους με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή.

"Έλεος και αλήθεια ας μη σε εγκαταλίπωσι· δέσον αυτάς περί τον τράχηλόν σου· εγγάραξον αυτάς επί την πλάκα της καρδιάς σου." (Παρ. 3: 3) Για να μην μας "εγκαταλείψει" το έλεος, είναι απαραίτητο να το αποδείχνουμε εμείς στους άλλους. Έχοντας την αγάπη και το έλεος προς τους άλλους σημαίνει ότι δεν θα λαμβάνουμε τις ατέλειές τους, αλλά θα συνειδητοποιούμε ότι αποτελούν κι αυτοί μέρος του «κόσμου» που «τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός.» Ο Ιησούς μας έδωσε την εξής εντολή: «Μακάριοι οι ελεήμονες, διότι αυτοί θα λάβουν το έλεος.» - Ματ. 5: 7

«Αυτό το πράγμα από Εμένα είναι»

Πρόλογος

Το άρθρο, «Αυτό το πράγμα είναι από μένα,» γράφτηκε από τον αδελφό Norman Γούντγουορθ και εμφανίστηκε τον Ιούλη του 1949 στο τότε τεύχος του "The Dawn" (Η Αυγή). Επίσης, το άρθρο αυτό το είχε δώσει και σε μορφή ομιλίας σε πολλές περιπτώσεις, και ακούστηκε ή / και διαβάστηκε αναμφίβολα απο χιλιάδες αδελφούς κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι και πλέον δεκαετιών. Αρκετά χρόνια πριν, παρουσιάστηκε σε μαθητές της Γενικής Συνέλευσης της Αγίας Γραφής μια έκδοση της ομιλίας του Woodworth σε μορφή PowerPoint χρησιμοποιώντας μια ηχογράφιση της φωνής του ως το τμήμα του ήχου. Ωστόσο, το πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι αυτό το θέμα είναι ζωτικής σημασίας για κάθε αγιασμένο παιδί του Θεού, και, ως εκ τούτου, διαχρονικό. Η παρουσίασή του εδώ, σαν να μας μιλά άμεσα εδώ ο ίδιος ο Κύριός μας, είναι επίσης πολύ αποτελεσματική και προσωπική. Είμαστε στην ευχάριστη θέση να παρουσιάσουμε για άλλη μια φορά αυτό το ειδικό μήνυμα, αμετάβλητο σε σχέση με την αρχική συμπερίληψή του στο περιοδικό Αυγή απο τον Ιούλιο του 1949, και προσευχόμεθα ότι θα γίνει ευλογία για τους αναγνώστες μας.

Αυτά είναι τα λόγια του Κυρίου στο βασιλιά Ροβοάμ, και εκφράζουν μια άποψη που αφορούν τις σχέσεις του Θεού με το λαό του, τον οποίο θα πρέπει να

προσπαθήσουμε πάντα να έχουμε κατά νου. Αφού διαδέχθηκε τον πατέρα του, Σολομώντα, στο θρόνο, έγινε νέος βασιλιάς του Ισραήλ ο Ροβοάμ. Οι εκπρόσωποι από τις δέκα φυλές έκαναν συνέντευξη στον νέο βασιλιά και ζήτησαν απο αυτών να αρθούν πλέον τα βάρη που τους έχει επιβάλει πριν ο Σολομών· αλλά μετά από προσεκτική μελέτη, αποφάσισε ο Ροβοάμ να μην ενδώσει στις απαιτήσεις τους. Στη συνέχεια, οι δέκα φυλές επαναστάτησαν και ζήτησαν απο τον Ιεροβοάμ να βασιλέψει απο πάνω τους.

Αποφασίζοντας βιαστικά, ο Ροβοάμ συγκέντρωσε μια στρατιά από 180.000 στρατιώτες, με την οποία ήταν αποφασισμένος να αναστείλει την εξέγερση και με τη δύναμη των όπλων να υποχρεώσει τις εξεγερμένες φυλές να υπόκεινται στις διακυβέρνησή του. Αλλά παρενέβη ο Κύριος για να εμποδίσει την πραγματοποίηση αυτού του σχεδίου, αποστέλλοντας οδηγίες προς τον βασιλιά για το σκοπό αυτό με την εξής εξήγηση, «Αυτός ο βασιλεύς απο εμένα είναι.» - Βασιλείς 12:24

Ίσως ο Ροβοάμ ποτέ δεν κατάλαβε ακριβώς γιατί είχε επιτρέψει την παραβίαση αυτή ο Κύριος στην αλληλεγγύη του έθνους· ούτε είναι απαραίτητο να το καταλάβουμε τώρα, προκειμένου να αντλήσουμε τις σημαντικές συνέπειες αυτού του μηνύματος, που έστειλε ο Κύριος σε αυτό το ηγεμόνα που κυβερνούσε επι του λαού του. Αυτό που είχε συμβεί φαινόταν όλο λανθασμένο για τον Ροβοάμ και τόσο πολύ εκτός της κρίσεώς του σχετικά με το τι θέλημα του Κυρίου ήταν, ότι ήταν βέβαιος ότι θα ευλογηθεί θεϊκά με το σχέδιό του για την βίαια επανένωση του έθνους. Αλλά ήταν λάθος--«αυτό το πράγμα είναι από μένα», είπε ο Κύριος.

Δηλώσεις όπως αυτές, που πραγματοποιεί ο Κύριος για τον λαό του, θα πρέπει να μας κάνει να καταλάβουμε με την ευλογημένη πραγματικότητα, το γεγονός ότι τα πάντα που μας απασχολούν είναι ακόμη μεγαλύτερης ανησυχίας για τον Κύριο, ότι ενδιαφέρονται αυτός τόσο για την προσωπική μας ευημερία, όπως κι εμείς, και κατ'έξοχήν περισσότερο «προσοντούχος» για να ξέρει τι είναι καλύτερο για εμάς. Αυτό είναι, επίσης, το καθησυχαστικό δίδαγμα που μας δίνει ο Ιησούς, λέγοντας: «6 Δεν πωλούνται πέντε στρουθία διά δύο ασάρια; και εν εξ αυτών δεν είναι λελησημονημένον ενώπιον του Θεού· 7 αλλά και αι τρίχες της κεφαλής υμών είναι πάσαι ηριθμημένοι. Μη φοβείσθε λοιπόν· από πολλών στρουθίων διαφέρετε.» - Λουκάς 12: 6,7

Ο Απόστολος Παύλος εκφράζει την ίδια καθησυχαστική σκέψη, όταν μας λέει ότι όλα συνεργούν προς το αγαθό σ' αυτούς που αγαπούν τον Κύριο και που καλούνται σύμφωνα με το θεϊκό σκοπό. (Ρωμ. 8:28) Ο απόστολος γνώριζε αυτό λόγω των πολλών υποσχέσεων του Θεού που δείχνουν την αγάπη και τη φροντίδα του για το λαό του. Το ήξερε και επειδή, δι'οφθαλμών της πίστεως, ήταν σε θέση να διακρίνει ότι ακόμη οι μεγαλύτερες δοκιμές του είχαν συχνά το αποτέλεσμα της πλουσιότερης ευλογίας από τον Κύριο, μια ευλογία που δεν θα μπορούσε ποτέ να απολαύσει αυτός αν δεν ήταν για τις αντίξοες συνθήκες οι οποίες του την είχαν μεταφέρει.

Η πίστη μας στο Θεό και την υπερισχύουσα πρόνοιά του στη ζωή μας ως Χριστιανοί θα πρέπει να επιτρέψει σε όλους μας να συνειδητοποιήσουμε ότι τίποτα δεν μπορεί να έρθει σε εμάς, ειμή από τη θεία

άδεια, και ότι πολλές φορές γίνονται στην πραγματικότητα οι πιο οδυνηρές βιωτικές εμπειρίες μας από το χέρι το δικό Του. Εφόσον μπορούμε παρά μόνο να έχουμε εμπιστοσύνη ότι αυτό είναι έτσι, η κάθε χαρά μας θα είναι μια βαθύτερη χαρά, και τα βάρη και τη λύπη μας θα μπορούμε να τα βαστάζουμε με μεγαλύτερο σθένος· γιατί θα ξέρουμε πως βλέπει ακριβώς ό, τι χρειαζόμαστε για την εκπαίδευση μας ο παν-σοφός Επουράνιος Πατέρας μας, ώστε να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις προϋποθέσεις για την κληρονομιά μας μαζί με τους αγίους του φωτός.

Με αναφορά στα αισθήματα του Κυρίου προς τον τυπικό λαό του, Ισραήλ, ο προφήτης δήλωσε: «διότι όστις εγγίζει εσάς, εγγίζει την κόρην του οφθαλμού αυτού»· και σίγουρα ανησυχεί εξίσου ο Επουράνιος Πατέρας μας για το πνευματικό του Ισραήλ και ως εκ τούτου μπαίνει σε και συμερίζεται και κάθε εμπειρία μας, είτε της χαράς ή της λύπης. (Ζαχαρίας. 2: 8) Για τον αρχαίο λαό του είπε επίσης ο Κύριος, «Εσύ ήσουν πολύτιμο στα μάτια μου.» (Ισ. 43: 4) Δεν ισχύει το ίδιο και για εμάς; Δεν ψιθυρίζει, μέσω του Λόγου του, αυτές τις ίδιες τις διαβεβαιώσεις της αγάπης του προς εμάς ο Κύριος, και δεν θα πρέπει αυτό να ενισχύσει την αξία της κάθε εμπειρίας μας, καθώς προσπαθούμε καθημερινά να πραγματοποιήσουμε τη διαθήκη μας με αυτόν μέσω των θυσιών μας προς Αυτόν.

Μήπως έχουμε πειρασμούς; Λοιπόν, ο Κύριος γνωρίζει γι 'αυτούς. Αυτός δεν μας οδηγεί σε πειρασμούς, γιατί κανέναν άνθρωπον δεν παираζει ο Θεός. (Ιακώβου 1:13) Παρ 'όλα αυτά, ο ίδιος γνωρίζει για τους πειρασμούς μας και τους επιτρέπει για γίνονται κιόλας· και έχουμε τη διαβεβαίωση ότι, όταν γίνονται

πάρα πολύ ανυπόφειτες, θα προσφέρει μαζί με αυτές έναν τρόπο διαφυγής, ίσως όχι τον τρόπο που θέλουμε εμείς, αλλά έναν τρόπο που θα είναι πολύ πιο κατάλληλος για την αιώνια ευημερία μας από ό, τι οποιοδήποτε θα μπορούσε ενδεχομένως να επιλέξουμε εμείς. (Α Κορ. 10:13) Έτσι, σε τέτοιες περιπτώσεις, ο Κύριος θα μπορούσε κάλλιστα να μας λείει:

«Θέλω να ξέρετε ότι, όταν ο εχθρός εισρέει σε εμάς σαν μια πλημμύρα, αυτό το πράγμα είναι από Εμένα και ότι το έχω επιτρέψει αυτό, προκειμένου να μπορείτε να συνειδητοποιήσετε πληρέστερα τις δικές σας αδυναμίες και να μάθετε να εξαρτάστε με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση από τη χάρη τη δικιά μου για να σας βοηθήσει σε κάθε στιγμή ανάγκης σας. (Εβρ. 4:16) Θέλω να μάθετε εσείς ότι η ασφάλεια σας ως ένα νέο πλάσμα του Θεού εξαρτάται από το εάν απενίζετε προς Εμένα για τη δύναμή σας· γιατί ενώ θέλω να κάνετε το καλύτερο που μπορείτε για να καταπολεμήσετε όλους τους εχθρούς που θα απειλήσουν εσάς ως νέα πλάσματα· θέλω να συνειδητοποιήσετε, επίσης, ότι η μάχη δεν κερδίζεται από εκείνους που νομίζουν ότι είναι ισχυροί χωρίς μένα, αλλά από εκείνους που προσβλέπουν σε μένα να κάνω πόλεμο ΕΓΩ εκ μέρους τους.»

Για να έχουμε πίστη ότι το χέρι του Θεού είναι σε όλες τις υποθέσεις μας, είναι σημαντικό να έχουμε κατά νου ότι αυτός μας παιδεύει (εκπαιδεύει) για το μεγάλο έργο του μέλλοντος και για εκείνη την υψηλή θέση της κοινής κληρονομιάς με το γιο του, Ιησού, τον βασιλιά. Ένα από τα απαραίτητα μαθήματα για να μάθουμε, ώστε να πληρούμε τις προϋποθέσεις για αυτό το εξυψωμένο αξίωμα είναι αυτή της ταπεινοφροσύνης, και μπορεί να είναι ότι ο Κύριος θα χρησιμοποιήσει

πολύ συνηθισμένες εμπειρίες για να μας διδάξει την ταπεινότητα. Για όσους από εμάς χρειάζονται μια τέτοια εμπειρία, ο Κύριος μπορεί να μας λείει:

«Ίσως είναι το περιβάλλον στη ζωή σας τέτοιο που είναι πάρα πολύ ταπεινωτικό να βαστάξετε; Μήπως έχει ριφθεί ο κλήρος μας με ανθρώπους που δεν μας εκτιμάνε ή μας καταλαβαίνουν, άνθρωποι που ποτέ δεν λαμβάνουν υπόψη τις προτιμήσεις ή τις επιλογές σας, και οι οποίοι πάντα σας βάζουν δεύτερη μοίρα ενώ αυτοί τους εαυτούς τους μπροστά; Μην κατηγορείτε τις σχέσεις σας με άλλους· αυτό το πράγμα είναι από εμένα. Είμαι μαζί σας σε όλες τις ταπεινωτικές περιστάσεις της ζωής, βοηθώντας σας να τις υποφέρετε και, από αυτές, να μάθετε το απαραίτητο μάθημα. Σας εκπαιδεύω για να είστε ηγέτες, ώστε να μπορέσετε να ασκείτε τεράστιες ευθύνες· αλλά θέλω να το κάμνετε για τη δόξα τη δικιά μου, και όχι για τη δική σας. Έτσι, πρώτα απ' όλα, θα είναι απαραίτητο για σας να έρθετε στο σημείο όπου θα είστε ευτυχείς να πείτε από τις καρδιές σας "Ω! να είμαι ένα τίποτα, τίποτα." Έτσι θυμηθείτε, αγαπητά παιδιά μου, δεν είστε στο παρόν περιβάλλον σας ως δι'ατυχήματος· είναι από μένα, γιατί ήξερα ότι μόνο κάτω από αυτές τις συνθήκες μπορείτε να εκπαιδευτείτε κατάλληλα για τη βασιλεία της δόξης.»

Σε μερικούς από εμάς μπορεί να λείει και πάλι ο Κύριος:

«Έχεις κάποιες οικονομικές δυσκολίες; Δυσκολεύεσαι όλο και πιο περισσότερο να τα βγάλεις πέρα; Κι αυτό είναι από μένα, γιατί θέλω για να βάλεις πληρέστερα την εμπιστοσύνη σου σε μένα και να συνειδητοποιήσεις ότι ξέρω ακριβώς τι είναι καλύτερο για σένα. Αντιλαμβάνομαι ότι αυτό μπορεί να είναι

ενοχλητικό μερικές φορές να μην έχουμε όλα τα χρήματα που νομίζουμε ότι χρειαζόμαστε. Θα ήθελες να κάνεις μια καλύτερη εμφάνιση στους φίλους σου, ίσως ακόμη και αναμέσον των αδελφών· αλλά έχεις σκεφτεί ποτέ ότι στο πλαίσιο της εκπαίδευσης και της κατεύθυνσής μου, και αν μείνεις κοντά μου, μπορεί να εισέλθεις στη βασιλεία πριν από μερικούς που είναι σε θέση να κάνουν μια καλύτερη εμφάνιση στη σάρκα; Φυσικά, εγώ δεν θέλω να αισθάνεσαι ανώτερος από άλλους μόνο και μόνο επειδή είσαι φτωχός· γιατί τότε δεν θα μάθαινες το μάθημα που προσπαθώ να σου διδάξω, το οποίο είναι αυτό της εν εμοι εμπιστοσύνης και στην ικανότητά μου να παρέχω όλες τις ανάγκες σου, καθώς και μιας χαρούμενης συναίνεσης στον κλήρο σου στην ζωή που έχω επιτρέψει εγώ· γιατί αυτό το πράγμα είναι από Εμένα.»

Μήπως περνάμε μέσα από μια νυχτερινή θλίψης, λόγω της απώλειας κάποιου αγαπημένου μας προσώπου, ή περιστάσεων που κανείς φαινομενικά δεν μπορεί να καταλάβει; Πάλι ακούμε τον Κύριο να λέει:

«Αυτό το πράγμα είναι από εμένα. Έχω προξενήσει τους επίγειους παρηγορητάς να σε απογοητεύσουν ώστε να μπορέσεις να μάθεις να προσφεύγεις σε μένα για παρηγοριά σε τέτοιες περιστάσεις. Ίσως δεν έχεις συνειδητοποιήσει εσύ -αλλά εγώ ναι- ότι όσον είχες όλους τους αγαπημένους σου μαζί σου και οι έμπιστοι φίλοι σου ήταν πάντα σε θέση να σε παρηγορούν στις δυσκολίες σου, εμένα δεν με σκεφτόσουν και πολύ συχνά. Αλλά είχες κάνει κάποτε διαθήκη μαζί μου, και εγώ σε είχα δεχτεί στην οικογένεια. Ήσουν απο ανέκαθεν τιμαλφής για μένα. Εγώ ήθελα να κάνω περισσότερα για σένα, να σε ευλογήσω πιο πλούσια· αλλά τα πήγαινες τόσο καλά, και η ζωή σου ήταν τόση γεμάτη

με τους φίλους σου και ήσουν τόσο ικανοποιημένος με την επιτυχία σου, που ήμουν εν πολλοίς αποκλεισμένος από τις σκέψεις και τον τρόπο ζωής σου. Δεν συνειδητοποιούσες τότε ότι εμένα με είχες ανάγκη. Δεν χαίρομαι για τις δοκιμές σου· αλλά ξέρω, και θα μάθεις, ότι στρεφόμενος προς εμέ, θα εύρεις πραγματική παρηγοριά και ανακούφιση πέρα από οτιδήποτε που θα μπορούσαν ενδεχομένως να σου παράσχουν οι γήινοι φίλοι σου. Θέλω να ξέρεις ότι είμαι η αιώνια μερίδα σου, και θέλω να με πλησιάσεις έτσι ώστε να μπορώ κι εγώ να σε πλησιάσω». - Ιακώβ. 4: 8

Μήπως κυκλοφόρησαν κάποια ψεύδη για εμάς, υποβαθμίζοντας ίσως τις ικανότητές μας, ή ακόμα και παραποιώντας τον χαρακτήρα μας; Ο Κύριος επιτρέπει επίσης αυτές τις εμπειρίες, γιατί είναι μεταξύ των «πάντων» τα οποία, κατα την αναίρεσή του, συνεργούν προς το καλό μας. Ως εκ τούτου, από την άποψη αυτή, θα μπορούσε κάλλιστα να λέει:

«Ας αυτούς που σου παραποιούν το χαρακτήρα απέναντι σε μένα. Θα ασχοληθώ μ'αυτους, αναλόγως της ευθύνης τους σχετικά με το θέμα. Υπάρχει ένα δίδαγμα σε όλην αυτήν την εμπειρία, ένα μάθημα που θέλω να μάθεις. Πρόκειται για άλλον έναν τρόπο με τον οποίο μπορείς να μάθεις αυτό το τόσο αναγκαίο μάθημα της χριστόμορφης ταπεινότητας. Σε αυτή την εμπειρία «συλλογίσθητε τον υπομείναντα υπό των αμαρτωλών τοιαύτην αντιλογίαν εις εαυτόν, διά να μη αποκάμητε χαυνούμενοι κατά τας ψυχάς σας. (Εβρ. 12: 3) Όταν η υπόληψη του Ιησού αμφισβητείτο, ναι, ακόμα και όταν ήταν στιγματισμένος ενώ εκρέματο πάνω στον σταυρό, και πάλι δεν διέσυρε κανέναν, δεσμεύοντας τον εαυτό του

στην φύλαξη και τη φροντίδα μου· και αυτό είναι ό,τι θέλω να κάνεις κι εσύ για μένα.»

Ακόμα κι αν έχουμε δεσμευτεί δια διαθήκης να κάνουμε το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα, ζούμε τις ζωές μας μερικές φορές φτιάχνοντας, από μέρα σε μέρα σχέδια, σχέδια δικά μας ενώ παραμελούμε ταυτόχρονα να λαμβάνουμε υπόψη κατά πόσον ή όχι τα σχέδιά μας αυτά είναι σε αρμονία με το θέλημά Εκείνου. Φυσικά, θέλουμε να ευλογήσει ο Θεός τα σχέδια που κάνουμε εμείς, και αν δεν το κάνει, τότε αναρωτιόμαστε γιατί. Οπότε, ας ακούσουμε και πάλι τη φωνή του Κυρίου, γιατί μπορεί να μας λένε:

«Μήπως είναι όλο-αναστατωμένα τα σχέδιά σου; Αυτό το πράγμα απο εμένα είναι. Καλά έκανες που εμένα μου ζήτησες να ευλογήσω τα σχέδιά σου, αλλά στην αφοσίωσή σου εις εμέ, μου είχες εκφράσει την αποφασιστικότητά σου να κάνεις το θέλημά μου, και να ακολουθήσεις τα σχέδια που θα ήθελα να κάνω για σένα. Ήδη έτοιμος ήμουν να κατευθύνω, ανά πάσα στιγμή, τα βήματά σου, αλλά δεν μου δίνεις συχνά την ευκαιρία να το πράξω, και τώρα που τα δικά σου σχέδια δεν πάνε τόσο καλά, θέλω να ξέρεις το λόγο και να προσπαθήσεις να δοκιμάσεις έναν καλύτερο τρόπο· δηλαδή, αυτή τη φορά, θέλω εμένα να με συμβουλευτείς σε σχέση με κάθε λεπτομέρεια της ζωής σου. Μπορώ να σε διαβεβαιώσω ότι όταν το κάνεις αυτό, οι ευλογίες οι δικές μου θα σε κάνει πλούσιου, πλούσιο σε ειρήνη και χαρά, καθώς και στη συνειδητοποίηση ότι είμαι πάντα στο πλευρό σου και ότι δεν θα παρακρατήσω ουδέν αγαθόν από εσένα εφόσον περπατείς εν ευθύτητι». - Ψαλμ. 84:11

Όλοι οι άνθρωποι του Κυρίου επιβαρύνονται κατα καιρούς με τεράστιες ευθύνες και είναι και

φορτωμένοι μερικές φορές με έγνοιες. Είμαστε επιρρεπείς στο να ανησυχούμε για την έκβαση αυτής της εμπειρίας ή για τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας. Υπό αυτό το βάρος της έγνοιας, είμαστε ικανοί στο να αναρωτιόμαστε γιατί δεν έχουμε τη χαρά και την ειρήνη του Κυρίου, που κάποτε είχε εμπλουτίσει τις ζωές μας. Και τότε, παρ'όλες τις έγνοιες και τις ανησυχίες μας, κάτι πάει στραβά, και συνθλιβόμαστε τω πνεύματι. Στην αγωνία μας στρεφόμαστε προς τον Κύριο και μέσω του Λόγου του να τον ακούμε να μας λέει:

«Αυτό το πράγμα είναι από μένα. Εγώ σου λέω απο ανέκαθεν ότι πρέπει να ρίζεις πάσαν την μέριμναν σου σε μένα, γιατί είμαι απολύτως σε θέση να αναλάβω την ευθύνη για την επιτυχή έκβαση της κάθε υπηρεσίας που σου ζητώ να κάνεις για μένα. (Α Πετ. 5: 7) Όχι μόνο θέλω να γνωρίσεις τι το θέλημά μου σε σχέση με όλες τις υποθέσεις της αγιασμένης ζωής σου, αλλά με τον τρόπο αυτό, να με αφήσει επίσης να είμαι υπεύθυνος εγώ για την έκβαση. Στη συνέχεια, θα έχεις και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω, γιατί θα ξέρεις ότι λόγω της πανίσχυρης δύναμής και της απέραντης σοφίας μου, δεν θα υπάρξει καμία κατάσταση πάρα πολύ δύσκολη για μένα να χειριστώ. Ακόμα κι έτσι, η έκβαση της κάθε βιωτικής σου εμπειρίας και το αποτέλεσμα κάθε προσπάθειάς σου για να με υπηρετήσεις, δεν μπορεί να μην είναι όπως θα επιθυμούσες· αλλά μπορείς να είσαι σίγουρος ότι, σύμφωνα με την υπερίσχυτική δύναμη της πρόνοιάς μου, τα πάντα θα συνεργήσουν για το καλό σου και για τη δόξα μου.»

Κάθε πραγματικά αφιερωμένο παιδί του Θεού είναι πάντα σε ετιμότητα για να υπηρετήσει αυτόν και τον λαό του, κατα οποιονδήποτε και κάθε δυνατόν

τρόπον. Όσοι δεν επιθυμούν να είναι ενεργοί στην υπηρεσία του μπορεί κάλλιστα να αμφιβάλλουν για την αυθεντικότητα της αφιέρωσης τους. Ωστόσο, για πολλούς, οι δυνατότητες για υπηρεσία συχνά φαίνονται αρκετά περιορισμένες. Επιθυμούμε να κάνουμε περισσότερα για τον Κύριο από ό, τι κάνουμε τώρα ή έχουμε μήπως την ευκαιρία να κάνουμε. Μπορεί να οφείλεται στην έλλειψη σωματικής δύναμης· αυτό μπορεί να οφείλεται σε υποχρεώσεις προς εκείνους για τους οποίους ο Κύριος περιμένει από εμάς να φροντίσουμε· μπορεί να πρόκειται για κάποια οικονομική αδυναμία, ή άλλα μειονεκτήματα. Λοιπόν, είναι να απορεί κανείς γιατί είναι ότι, παρόλο που λαχταρούμε πολύ οι καρδιές μας για να κάνουμε πολλά πράγματα στην υπηρεσία του Κυρίου, στερούμαστε της δυνατότητας; Επίσης, σε αυτή την εμπειρία, μπορεί κάλλιστα να μας λέει ο Κύριος:

«Αυτό το πράγμα είναι από μένα. Γνωρίζω για την επιθυμία σου να κάνεις κάποιο μεγάλο έργο για μένα, και όμως έχω επιτρέψει να ριφθείς σε ένα κρεβάτι πόνου και αδυναμίας, γιατί υπάρχει σε αυτό ένα μάθημα που είναι πάρα πολύ σημαντικό για σένα να μάθεις. Γιατί βαθιά μέσα στην καρδιά σου ανυπομονείς τόσο πολύ για να απασχοληθεί με την υπηρεσία μου; Απορέει το κίνητρό σου εντελώς απο την αγάπη σου για μένα, για τους αδελφούς, και για όλους εκείνους που μπορεί να είναι ευλογημένοι με τα χέρια σου μέσα από τη διακονία της αλήθειας; Καλό θα έκανες αν εξετάζατε πολύ προσεκτικά τον εαυτό σου κατα την ίδιαν γραμμήν. Και δεν υπάρχει καλύτερη στιγμή για να το κάνεις ενώ είσαι εκτός ενεργής υπηρεσίας. Αν δεν υπήρχε το παραμικρό ίχνος στην καρδιά σου με βάση κάποιο κίνητρα που δεν είναι

ανιδιοτελή και αγνά, τότε θα ήταν πολύ επιβλαβής η ευημερία για σένα εάν ήσουν στην υπηρεσία μου· και σε αγαπώ πάρα πολύ για να σου επιτρέψω να τραυματιστείς έτσι.

»Και τότε, προκειμένου να σε ευλογήσω στην υπηρεσία μου, είναι απαραίτητο να στηρίζεσαι σε μένα για τη δύναμή σου και να προσφεύγεις σε μένα για καθοδήγηση. Αυτή η εμπειρία της αναμονής που βιώνεις τώρα θα σε βοηθήσει να συνειδητοποιήσεις τις δικές σου αδυναμίες και ότι έχεις μεγάλη ανάγκη Εμένα. Η δύναμή μου τελειούται εν ταις ασθενείαις σου, αλλά μόνο εφόσον θα τις έχεις συνειδητοποιήσει τις ασθένειες αυτές. (Β Κορ. 12: 9) Όταν φτάσεις στο σημείο όπου τρέμεις μόνο με τη απλή σκέψη του εγωιστικού εαυτού σου και συνειδητοποιήσεις πόσο πολύ λίγα που μπορείς πραγματικά να κάνεις για μένα με τη δική σου δύναμη, τότε θα είμαι σε θέση να σε χρησιμοποιήσω για να κάνεις σπουδαία πράγματα μαζί μου, και αν αυτό δεν γίνεται απο αυτή την πλευρά του πέπλου, τότε σίγουρα όταν θα σε έχω εξυψώσει εις δόξαν για να ζήσεις και να συμβασιλέψεις με τον Υιό μου, τον Αγαπητόν.

»Και αν, στην πρόνοια μου, σου παίρνει όλο το χρόνο και τη δύναμη καθώς και τα μέσα για να ανταποκριθείς στις ευθύνες σου απέναντι σ'αυτούς στηρίζονται σε σένα, τότε θα σημαίνει ότι κι αυτό είναι από εμένα. Αν αναλάβεις τις ευθύνες σου ως προς εμένα, θα δεχτώ την υπηρεσία σου, σαν να είχε γίνει απευθείας μέσ' στον αμπελώνα μου. Ξέρω ότι μεσ' στην καρδιά σου, επιθυμείς να με υπηρετήσεις άμεσα, και είναι σωστό αυτό. Χαίρομαι σε μια τέτοια στάση και θα είμαι πάρα πολύ κοντά σου και θα σε ευλογώ. Αλλά μείνε σε ερηγήγορη· μπορεί να είναι ότι θα έρθει η στιγμή που θα

ανοίξω το δρόμο για να με εξυπηρετήσεις με τρόπους πιο άμμεσους. Αγρύπνει και προσεύχου μήπως συνηθίσεις να ζεις μια ζωή κοσμικής αδιαφορίας απλώς και μόνο επειδή προς το παρόν έχεις στερηθεί το προνόμιο να εργάζεσαι άμεσα για μένα.

«Αν, στην περίπτωση σου, αυτό εμπρόκειτο για ένα θέμα που αφορά την επιθυμία σου να κατέχεις μεγάλα ποσά χρημάτων που, εάν τα είχες, θα μπορούσες να αφιερώσεις στην υπηρεσία μου, το εκτιμώ αυτό· αλλά εσύ τι κάνεις με τα λίγα που έχεις ήδη στην κατοχή σου; Εγώ έχω πει ξανά και ξανά στο λαό μου, ότι εκείνοι που είναι πιστοί στα λίγα, θα είναι πιστοί επίσης σε πολλά. (Λουκάς 16:10) Και στο κάτω-κάτω της γραφής αγαπητό παιδί μου, πιο σημαντικό για μένα είναι να μου παραμείνεις πιστός-ή· και μπορείς να το κάνεις εξίσου καλά αυτό με μερικές πέννες σαν να διέθετες μεγάλη περιουσία η οποία θα μπορούσε να διατεθεί στην υπηρεσία μου. Αναμφίβολα θα έχεις διαβάσει τι είχε πει ο Υιός μου ο αγαπητός για την χήρα που έριξε τις δύο τελευταίες πέννες που της έμειναν στο θησαυροφυλάκιο του ναού. Το γεγονός ότι έχεις μόνο πολύ λίγα λεφτά για να χρησιμοποιήσεις για την υπηρεσία μου, αποδειχνύει απο μόνο του ότι αυτό είναι όντως η πρόνοιά για σένα. Αυτό το πράγμα είναι από εμένα. Περιμένω να δω αν θα είσαι κι εσύ σαν εκείνη τη χήρα». - Μαρκ. 12: 42-44· Λουκάς 21: 1-4

Η πρόνοια του Κυρίου για το λαό του είναι πραγματικά υπέροχη. Συχνά εκείνοι που είχαν ελάχιστη ή καμία ευκαιρία για τέτοια υπηρεσία, διαπιστώνουν ξαφνικά ότι τα λαμπρά προνόμια στη συγκομιδή ανοίξουν ξαφνικά μπροστά και για αυτούς. Όσοι είχαν μικρές ευκαιρίες στις ζωές τους, μπορεί να του δοθούν ακόμη μεγαλύτερες. Όσοι είναι ανίκανοι λόγω

ασθένειας, μπορεί να ανακάμψουν. Μπορεί να ελαττωθούν οι οικογενειακές ευθύνες. Κάποιοι που κατέχουν ελάχιστα αγαθά αυτού του κόσμου, μπορεί να αποκτήσουν περισσότερα που μπορούν να χρησιμοποιήσουν για τον Κύριο. Οι αλλαγές αυτές των περιστάσεων θα πρέπει επίσης να γίνουν δεκτές ως προερχόμενες από τον Κύριο· οπότε τον ακούμε και πάλι να μας λέει:

«Αυτό το πράγμα είναι από μένα. Έχεις ωφεληθεί ως ένα νέο πλάσμα από τη παρελθούσα θέση σου στη ζωή, και απαντάω πλέον τις προσευχές σου για περισσότερες ευκαιρείας για υπηρεσία στη Βασιλεία μου. Αλλά είναι καλό να θυμάσαι ότι θα χρειαστείς τώρα τη βοήθειά μου περισσότερο από ποτέ· γιατί, στη χρήση αυτών των μεγαλύτερων προνομίων για υπηρεσία, μπορεί να υπάρχει μια τάση για να αναπτύξεις ένα αίσθημα αυτάρκειας. Όταν ησουν αδύναμος και άρρωστος, αισθανόσουν ότι με είχες ανάγκη· αλλά τώρα που είσαι δυνατός και καλά, εμένα με χρειάζεσαι περισσότερο από ποτέ· οπότε μην αμελείς τώρα να με αναγνωρίζεις σε όλους τους τρόπους σου, και βάλε και την εμπιστοσύνη σου σε μένα να κατευθύνω την πορεία σου και να σου δίνω τη δύναμη να περπατήσεις σε αυτό.

»Η υπηρεσία που παρείχες για εκείνους που εξαρτώνται από εμένα ήταν σημαντική, αλλά τώρα που με υπηρετείς άμεσα θα χρειάζεσαι την καθοδήγηση και την ευλογία ακόμη περισσότερο από ό, τι πριν, για τον απλό λόγο ότι θα χειρίζεσαι τα ιερά πράγματα τόσο του λόγου όσο και του σχεδίου μου. Και αν θα διέθετες επιπλέον χρήματα να δαπανήσεις για μένα, πρόσεχε μήπως σου έρθει να αισθάνεσαι ότι τα χρήματά σου θα πρέπει να σου αγοράσουν ειδικά προνόμια της τιμής και της εξουσίας

ανάμεσα στο λαό μου. Επίσης, πρόσεχε μήπως στηριχθείς στην σκέψη που λέει τα χρήματά σου είναι το μόνο που θέλω απο σένα. Και πάνω απ'οτιδήποτε άλλο, εσένα--όπως απο όλα παιδιά μου--την αγάπη της καρδιάς σου θέλω. Θέλω να μείνεις κοντά μου και να προσέχεις πάρα πολυ όλες τις οδηγίες μου. Θέλω να τρέμεις μπροστά στο λόγο μου, όχι με το φόβο του τι θα μπορούσα να σου κάνω αν δεν έτρεμες στο λόγο —κάθε άλλο!— αλλά επειδή είσαι ανήσυχος μήπως να φαίνεται να στερείσαι κάποιας υπόσχεσης, που αφήνεται πίσω για σένα να εισέλθεις σε πλήρη ανάπαυση της πίστης εις το κάμνουν του θελήματός μου. - Εβρ. 4: 1

»Έτσι, αγαπητό μου αφιερωμένο παιδί, από τη στιγμή που θα έχεις συμφωνήσει να με αναγνωρίζεις σε όλους τους τρόπους σου (Παροιμίες 3: 6), να θυμάσαι ότι Εγώ σε κατευθύνω σε κάθε τι. Δεν υπάρχει ούτε μια εμπειρία που έρχεται στη ζωή σου την οποία δεν γνωρίζω, αλλά ούτε που την επέτρεψα αυτήν εγώ ή που την διέταξα διότι ήξερα ότι θα ήταν για το καλό σου ως παιδί και συγκληρονόμος με τον αγαπημένο μου Υιό, Ιησού. (ROM. 8: 16,17) Μην αμφιβάλλεις ποτέ το ενδιαφέρον μου σε σας, ούτε μ'ικανότητα στην ομάδα για τη φροντίδα σας. και όπως κάθε νέα ευλογία έρχεται σε σένα, όπως σε καταβαρύνουν οι δοκιμές, κράτα τα αυτιά σου συντονισμένα στο καθησυχαστικό μήνυμά μου για σένα. Αυτό το πράγμα απο ΕΜΕΝΑ είναι, τον Θεόν της σωτηρίας σου, τον Θεόν του ελέους και της άφθονης χάριτος, που καθημερινά "υψώνει το πρόσωπον αυτού επί σε και να σοι δώσει ειρήνην". - Αριθ. 6: 24-26

«Είμαι κι ο Πατέρας σου, ο Επουράνιος, και ό, τι σε απασχολεί, παιδί μου, απασχολεί κι εμένα. Η αγάπη μου είναι δική σου για την άνεση και τη χαρά σου. Η

άπειρη σοφία μου είναι δική σου ώστε να κατευθύνει όλα τα βήματά σου. Η πανίσχυρη δύναμη μου είναι υπεσχημένη για την υποστήριξη τη δικιά σου, για να σε βοηθάει σε όλα τα τραχή μέρη στο ουράνιο ταξίδι σας, για να σε υπερασπίζεται ενάντια σε όλους τους εχθρούς σου, και να σε ενισχύει σε όλες τις αδυναμίες σου. Και να θυμάσαι, αγαπητό παιδί μου, ότι δεν θα σου στερήσω ποτέ ουδέν καλόν, και ότι δίνω πάντα το καλύτερο μου σε όσους όσοι αφήνουν την επιλογή σε μένα. (Ψαλμ. 84:11) Μακάριοι όλοι αυτοί που βάζουν την εμπιστοσύνη τους εν εμοί». - Ψαλμ. 2:12· 34: 8

Καθησυχαστικά πράγματι είναι τα λόγια του Κυρίου, όπως ο ίδιος μας μιλά από την Αγία Γραφή. Ίσως ένα από τα σημαντικά διδάγματα που πρέπει να αντλήσουμε από τα μηνύματά του είναι ότι όταν έχουμε κοινωνία με τον ίδιο, είναι καλύτερο να έχουμε το λιγότερο δυνατόν να πούμε για τον εαυτό μας. Αν είναι σημαντικό ότι θα πρέπει να σιωπά μπροστά του όλος ο κόσμος, είναι ακόμα περισσότερο έτσι για εμάς, τα παιδιά του. (Ζαχαρίας. 2:13) Ωστόσο, ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι στην ευχάριστη θέση να βλέπει εμάς να εκφράζουμε την αφοσίωση και την αγάπη μας για τον Ίδιον, να επαναλαμβάνουμε την επιθυμία μας να τον ευαρεστούμε, και να μένουν κοντά του. Πώς κατάλληλο είναι να πούμε:

*«Ήλιε της ψυχής μου, ω Πάτερ μου Αγαπητέ,
Δεν ξέρω για κανένα βράδυ, όταν είσαι κοντά.
Ω!... είθε να μην ανέβει κανένα σύννεφο που της γης
εγεννήθηκε
Για να σε κρύψει από τα μάτια του υπηρέτη σου.*

*«Ασπίδα της ψυχής μου, παρ'όλο που μαίνονται οι
θύελλες*

Και κατα εμού στρατιές εχθρών επιτίθενται

Καταφύγιόν μου και οχυρόν μου συ είσαι,

Ενώπιον σου θα γωνιάσει πας εχθρός μου.»

*και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον απο των
οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε
πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι οτι τα
πρωτα απηλθον*

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 21:4